

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/956**z dnia 10 maja 2023 r.****ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład” (zwany dalej „Europejskim Zielonym Ładem”) Komisja przedstawiła nową strategię na rzecz wzrostu. Ma ona na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która najpóźniej w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) gazów cieplarnianych (zwanych dalej „emisjami gazów cieplarnianych”) i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych. Celem Europejskiego Zielonego Ładu jest ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Transformacja ta musi przebiegać zarazem w sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób, tak by nie pozostawić nikogo samemu sobie. Komisja zapowiedziała też w komunikacie z dnia 12 maja 2021 r. zatytułowanym „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, że będzie promować odpowiednie instrumenty i zachęty w celu lepszego wdrażania zasady „zanieczyszczający płaci”, określonej w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), by w ten sposób ostatecznie wyeliminować „zanieczyszczanie za darmo” w celu maksymalizacji synergii między obniżaniem emisyjności a dążeniem do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń.
- (2) Porozumienie paryskie ⁽⁴⁾, przyjęte w dniu 12 grudnia 2015 r. na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) (zwane dalej „porozumieniem paryskim”), weszło w życie w dniu 4 listopada 2016 r. Strony porozumienia paryskiego uzgodniły, że ograniczą wzrost średniej temperatury globalnej do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmą wysiłki mające na celu ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego. W pakcie klimatycznym z Glasgow przyjętym dnia 13 listopada 2021 r. Konferencja Stron UNFCCC, służąca jako spotkanie Stron porozumienia paryskiego, uznała też, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury globalnej do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego znacząco zmniejszyłoby ryzyka związane ze zmianami klimatu i ich skutki, i zobowiązała się, że do końca 2022 r. wzmocni cele na rok 2030, aby wyrównać rozbieżności między ambicjami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 6.4.2022, s. 181.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 z 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2023 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (3) Stawienie czoła wyzwaniom związanym z klimatem i środowiskiem oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego stanowią sedno Europejskiego Zielonego Ładu. Znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu jeszcze wzrosło w świetle bardzo dotkliwych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.
- (4) Unia zobowiązała się do ograniczenia do 2030 r. emisji netto gazów cieplarnianych w całej gospodarce Unii o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r., co zostało określone w przedłożonym UNFCCC w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich zgłoszeniu w sprawie aktualizacji ustalonego na poziomie krajowym wkładu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich.
- (5) Przyjmując rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 ⁽⁵⁾ ujęto w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce najpóźniej do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący wewnętrzny cel zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.
- (6) Raport specjalny Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) z 2018 r. na temat wpływu wzrostu globalnej temperatury o 1,5 °C w porównaniu z poziomem przedindustrialnym i związanych z nim globalnych scenariuszy emisji gazów cieplarnianych daje solidne podstawy naukowe do przeciwdziałania zmianom klimatu i wskazuje, że trzeba przyspieszyć działania dotyczące klimatu. W raporcie tym potwierdzono, że chcąc zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia ekstremalnych zdarzeń meteorologicznych trzeba pilnie zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych, a zmianę klimatu ograniczyć do wzrostu globalnej temperatury o 1,5 °C. Ponadto jeśli nie zaczniemy szybko realizować scenariuszy łagodzenia zmiany klimatu pozwalających ograniczyć globalne ocieplenie do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego, trzeba będzie zastosować znacznie droższe i bardziej złożone środki przystosowawcze, by uniknąć skutków wyższych poziomów globalnego ocieplenia. Grupa robocza I w swoim wkładzie do szóstego raportu oceny Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu zatytułowanym „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” [Zmiana klimatu 2021: Podstawy fizyczne] przypomniała, że zmiana klimatu już teraz wpływa na wszystkie regiony na Ziemi, a w kolejnych dziesięcioleciach nasili się we wszystkich regionach. W raporcie tym podkreślono, że bez natychmiastowej, szybkiej i zakrojonej na szeroką skalę redukcji emisji gazów cieplarnianych ograniczenie ocieplenia do blisko 1,5 °C czy nawet 2 °C nie będzie możliwe.
- (7) Unia realizuje ambitną politykę w dziedzinie działań na rzecz klimatu i przyjęła ramy prawne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. Przepisy realizujące ten cel obejmują między innymi dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE ⁽⁶⁾, w której ustanawia się system handlu uprawnieniami do emisji wewnątrz Unii („EU ETS”) oraz określa się zharmonizowane zasady ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych na poziomie Unii w odniesieniu do energochłonnych sektorów i podsektorów, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽⁷⁾, w którym wprowadzono krajowe cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do 2030 r., oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 ⁽⁸⁾ zobowiązujące państwa członkowskie do kompensowania emisji gazów cieplarnianych z działalności związanej z użytkowaniem gruntów za pomocą pochłaniania tych gazów z atmosfery.
- (8) Chociaż Unia znacznie zmniejszyła wewnętrzne emisje gazów cieplarnianych, rosą emisje wbudowane tych gazów związane z towarami przywożonymi, co podważa starania Unii o zmniejszenie jej globalnego śladu emisji gazów cieplarnianych. Unia ma obowiązek nadal odgrywać pierwszoplanową rolę w światowych działaniach na rzecz klimatu.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

- (9) Dopóki znaczna liczba międzynarodowych partnerów Unii w swojej polityce klimatycznej nie osiągnie tego samego poziomu ambicji, dopóty będzie istniało ryzyko ucieczki emisji. Do ucieczki emisji gazów cieplarnianych dochodzi, gdy z powodu kosztów związanych z polityką klimatyczną przedsiębiorstwa z niektórych sektorów lub podsektorów przenoszą produkcję do innych państw lub gdy produkty przywożone z innych państw zastępują równoważne produkty, których produkcja wiąże się z mniejszymi emisjami gazów cieplarnianych. Taka sytuacja może prowadzić do zwiększenia łącznych emisji na świecie i zaszkodzić redukcji emisji gazów cieplarnianych, której pilnie potrzebujemy, by utrzymać wzrost średniej temperatury globalnej na poziomie znacznie niższym niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego i dalej starać się ograniczyć wzrost temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego. Ponieważ Unia zwiększa swoje ambicje klimatyczne, ryzyko ucieczki emisji może osłabić skuteczność unijnej polityki redukcji emisji.
- (10) Inicjatywa dotycząca mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (zwanego dalej „CBAM”) należy do pakietu „Gotowi na 55”. CBAM ma być kluczowym składnikiem unijnego zestawu narzędzi umożliwiających osiągnięcie celu neutralności klimatycznej Unii najpóźniej do 2050 r. zgodnie z porozumieniem paryskim przez zmniejszenie ryzyka ucieczki emisji gazów cieplarnianych wynikającego z wyższego poziomu ambicji klimatycznych Unii. Oczekuje się, że CBAM pomoże też wspierać obniżanie emisyjności w państwach trzecich.
- (11) Dotychczasowe mechanizmy zmniejszania ryzyka ucieczki emisji w narażonych na nie sektorach lub podsektorach obejmują przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS oraz środki finansowe mające kompensować koszty pośrednie emisji spowodowane przeniesieniem kosztów emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej. Mechanizmy te określono odpowiednio w art. 10a ust. 6 i art. 10b dyrektywy 2003/87/WE. Bezpłatny przydział uprawnień w ramach EU ETS dla instalacji osiągających największą wydajność był instrumentem polityki mającym przeciwdziałać ryzyku ucieczki emisji w niektórych sektorach przemysłu. Jednak w porównaniu ze sprzedażą wszystkich uprawnień na aukcji taki przydział bezpłatnych uprawnień osłabia sygnał cenowy z systemu, a zatem negatywnie wpływa na zachęty do inwestowania w dalsze ograniczanie emisji gazów cieplarnianych.
- (12) CBAM ma na celu zastąpić te dotychczasowe mechanizmy i zmniejszać ryzyko ucieczki emisji w inny sposób, wprowadzając równoważne opłaty emisyjne od produktów przywożonych i produktów wewnątrzunijnych. Aby zapewnić stopniowe zastąpienie obecnego systemu bezpłatnych uprawnień przez CBAM, mechanizm ten należy wprowadzać sukcesywnie, jednocześnie stopniowo wycofując bezpłatne uprawnienia w sektorach nim objętych. Połączone i przejściowe stosowanie przydzielanych bezpłatnie uprawnień w ramach EU ETS oraz CBAM w żadnym wypadku nie powinno spowodować korzystniejszego traktowania towarów unijnych w porównaniu z towarami przywożonymi na obszar celny Unii.
- (13) Opłaty emisyjne rosną, a przedsiębiorstwa potrzebują długoterminowego oglądu sytuacji, przewidywalności i pewności prawa, by podejmować decyzje o inwestycjach w obniżanie emisyjności procesów przemysłowych. Dlatego aby udoskonalić ramy prawne przeciwdziałania ucieczce emisji, należy ustalić jasną ścieżkę stopniowego dalszego rozszerzania zakresu CBAM na produkty, sektory i podsektory zagrożone ucieczką emisji.
- (14) Choć celem CBAM jest zapobieganie ryzyku ucieczki emisji, w niniejszym rozporządzeniu zachęca się również producentów z państw trzecich do stosowania technologii, które bardziej efektywnie ograniczają emisję gazów cieplarnianych, dzięki czemu powstawać będzie mniej emisji. Dlatego oczekuje się, że CBAM będzie skutecznie wspierać redukcję emisji gazów cieplarnianych w państwach trzecich.
- (15) Jako instrument zapobiegający ucieczce emisji i zmniejszający emisje gazów cieplarnianych CBAM powinien zapewnić objęcie produktów przywożonych systemem regulacyjnym, w którym stosuje się takie same koszty emisji dwutlenku węgla jak te, które ponoszone są w EU ETS, czego skutkiem będzie zrównanie opłaty emisyjnej od produktów przywożonych i wewnątrzunijnych. CBAM jest środkiem ochrony klimatu, który powinien wspierać redukcję emisji gazów cieplarnianych na świecie i zapobiegać ryzyku ucieczki emisji, a jednocześnie zapewniać zgodność z przepisami Światowej Organizacji Handlu.

- (16) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do towarów przywożonych na obszar celny Unii z państw trzecich, chyba że ich produkcja została już objęta systemem EU ETS w związku z jego stosowaniem do państw trzecich lub terytoriów trzecich bądź systemem wprowadzania opłat emisyjnych w pełni powiązanych z systemem EU ETS.
- (17) Aby zapewnić stałe powiązanie przechodzenia na gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla ze spójnością gospodarczą i społeczną, w przyszłym przeglądzie niniejszego rozporządzenia należy uwzględnić specyfikę i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, a także państw wyspiarskich należących do obszaru celnego Unii, nie podważając przy tym integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.
- (18) Aby zapobiec ryzyku ucieczki emisji w instalacjach przybrzeżnych, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do towarów – lub produktów przetworzonych z tych towarów w wyniku procedury uszlachetniania czynnego – przywożonych na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą instalację lub inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, gdzie ta struktura lub wyłączna strefa ekonomiczna przylegają do obszaru celnego Unii. Należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia szczegółowych warunków stosowania CBAM do takich towarów.
- (19) Emisje gazów cieplarnianych, które powinny być objęte CBAM, powinny odpowiadać emisjom gazów cieplarnianych wymienionym w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, czyli dwutlenku węgla („CO₂”), a w stosownych przypadkach także podtlenku azotu i perfluorowęglowodorów. Początkowo CBAM powinien mieć zastosowanie do emisji bezpośrednich tych gazów cieplarnianych od momentu produkcji towarów do ich przywozu na obszar celny Unii, odzwierciedlając zakres EU ETS, by zapewnić spójność. CBAM powinien mieć również zastosowanie do emisji pośrednich. Emisje pośrednie to emisje wynikające z wytwarzania energii elektrycznej wykorzystywanej do produkcji towarów, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie. Włączenie emisji pośrednich jeszcze bardziej zwiększyłoby efektywność środowiskową CBAM i powiązaną z nim ambicję udziału w walce ze zmianą klimatu. Emisji pośrednich nie należy jednak początkowo uwzględniać w przypadku towarów, do których mają zastosowanie, w Unii, środki finansowe kompensujące pośrednie koszty emisji wynikające z przeniesienia kosztów emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej. Towary te wymieniono w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Zakres stosowania CBAM powinien odpowiednio odzwierciedlać przyszłe przeglądy EU ETS w dyrektywie 2003/87/WE, a zwłaszcza przeglądy środków kompensujących koszty pośrednie. W okresie przejściowym należy gromadzić dane, by doprecyzować metodykę obliczania emisji pośrednich. Metodyka ta powinna uwzględniać ilość energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a także państwo pochodzenia, źródło wytwarzania i współczynnik emisji związany z tą energią elektryczną. Metodykę należy jeszcze doprecyzować, by osiągnąć najwłaściwsze metody zapobiegania ucieczce emisji i zapewnić integralność środowiskową CBAM.
- (20) Wspólnym celem EU ETS i CBAM jest ustalanie opłat za emisje wbudowane gazów cieplarnianych w tych samych sektorach i tych samych towarach przez wykorzystanie konkretnych uprawnień lub certyfikatów. Oba systemy mają charakter regulacyjny i są uzasadnione potrzebą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z wiążącym celem środowiskowym określonym w prawie Unii w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, jakim jest zmniejszenie do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych w Unii o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r., oraz z celem, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej w całej gospodarce najpóźniej do 2050 r.
- (21) Choć w EU ETS określono łączną liczbę wydanych uprawnień (zwaną dalej „pułapem”) do emisji gazów cieplarnianych z działalności objętej zakresem tego systemu i umożliwiono handel uprawnieniami (zwany dalej „systemem pułapów i handlu”), w CBAM nie należy ustanawiać ilościowych limitów przywozu, by nie ograniczać przepływów handlowych. Ponadto o ile EU ETS ma zastosowanie do instalacji zlokalizowanych w Unii, o tyle CBAM powinien mieć zastosowanie do niektórych towarów przywożonych na obszar celny Unii.
- (22) System CBAM różni się od EU ETS pewnymi cechami, w tym sposobem obliczania ceny certyfikatów CBAM, możliwością handlu nimi i okresem ich ważności. Cechy te wynikają z konieczności zachowania z biegiem czasu skuteczności CBAM jako środka zapobiegającego ucieczce emisji. Zapewniają one też, by zarządzanie systemem nie było nadmiernie uciążliwe pod względem obowiązków nałożonych na operatorów jak i zasobów administracyjnych, przy jednoczesnym zachowaniu poziomu elastyczności dla operatorów równoważnego z tym, jaki daje EU ETS.

Zapewnienie takiej równowagi ma szczególne znaczenie dla zainteresowanych małych i średnich przedsiębiorstw (MSP).

- (23) Aby CBAM zachował skuteczność jako środek zapobiegający ucieczce emisji, powinien dokładnie odzwierciedlać ceny EU ETS. Podczas gdy na rynku EU ETS cenę udostępnianych na nim uprawnień ustala się w drodze aukcji, cena certyfikatów CBAM powinna racjonalnie odzwierciedlać cenę z tych aukcji, za pomocą obliczanych cotygodniowo wartości średnich. Takie cotygodniowe średnie ceny ściśle odzwierciedlają wahania cen w EU ETS i dają importerom rozsądny margines działania pozwalający skorzystać na wahaniami cen w EU ETS, a jednocześnie pozostawiają organom administracji możliwość zarządzania systemem.
- (24) W EU ETS pułap określa podaż uprawnień do emisji i daje pewność co do maksymalnych emisji gazów cieplarnianych. Opłatę emisyjną ustala się na podstawie stosunku tej podaży do popytu na rynku. Aby zaistniała zachęta cenowa, konieczny jest niedobór. Niniejsze rozporządzenie nie ma na celu określać pułapu liczby certyfikatów CBAM dostępnych dla importerów; gdyby importerzy mogli przenosić certyfikaty CBAM na późniejsze okresy i handlować nimi, mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której cena certyfikatów CBAM nie odzwierciedlałaby już zmian ceny w EU ETS. Taka sytuacja osłabiłaby zachętę do obniżania emisyjności, sprzyjając ucieczce emisji i negatywnie wpływając na nadrzędny cel klimatyczny CBAM. Mogłaby również powodować różnice w cenach dla operatorów z różnych państw. Dlatego ograniczenie możliwości handlu certyfikatami CBAM i przenoszenia ich na późniejsze okresy jest uzasadnione potrzebą nieosłabiania skuteczności i celów klimatycznych CBAM, a także potrzebą zapewnienia sprawiedliwego traktowania operatorów z różnych państw. Aby jednak zachować możliwość optymalizacji kosztów przez importerów, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć system dający organom możliwość odkupu od importerów pewnej liczby nadwyżkowych certyfikatów. Ich liczbę należy określić na poziomie, który daje importerom rozsądny margines pozwalający wykorzystać efekt dźwigni w odniesieniu do ich kosztów w okresie ważności certyfikatów, a przy tym pozwala zachować ogólny efekt transmisji cen, zapewniając podtrzymanie celu środowiskowego CBAM.
- (25) Jako że CBAM miałyby zastosowanie do przywozu towarów na obszar celny Unii, a nie do instalacji, należy w nim zastosować również pewne dostosowania i uproszczenia. Jednym z takich uproszczeń powinien być prosty i dostępny system zgłoszeń, w którym importerzy zgłaszałiby łączne zweryfikowane emisje wbudowane gazów cieplarnianych związane z towarami przywiezionymi w danym roku kalendarzowym. Należy również zastosować inny harmonogram, niż zakłada cykl zgodności EU ETS, by uniknąć spiętrzenia zadań wynikającego potencjalnie z obowiązków akredytowanych weryfikatorów na mocy niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2003/87/WE.
- (26) Państwa członkowskie powinny nakładać kary za naruszanie przepisów niniejszego rozporządzenia i zapewnić egzekwowanie takich kar. W szczególności, kwota kary za nieumorzenie certyfikatów CBAM przez upoważnionego zgłaszającego CBAM powinna być identyczna z kwotą określoną w art. 16 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE. Jeżeli jednak towary wprowadziła do Unii osoba inna niż upoważniony zgłaszający CBAM, niewypelniająca obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, kwota kar powinna być wyższa, by były one skuteczne, współmierne i odstraszające, również przy uwzględnieniu tego, że osoba taka nie ma obowiązku umorzenia certyfikatów CBAM. Nakładanie kar na mocy niniejszego rozporządzenia pozostaje bez uszczerbku dla kar, które mogą zostać nałożone na mocy prawa Unii lub prawa krajowego za niedopełnienie innych stosownych obowiązków, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów celnych.
- (27) Podczas gdy EU ETS ma zastosowanie do niektórych procesów i działań produkcyjnych, CBAM powinien być ukierunkowany na odpowiadający im przywóz towarów. Wymaga to jednoznacznej identyfikacji przywożonych towarów na podstawie ich klasyfikacji w Nomenklaturze Scalonej (zwanej dalej „CN”) określonej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2658/87^(*) i powiązania ich z emisjami wbudowanymi.

(*) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

- (28) Towary i produkty przetworzone objęte CBAM powinny odzwierciedlać rodzaje działalności objęte EU ETS, ponieważ system ten bazuje na kryteriach ilościowych i jakościowych związanych z celem środowiskowym dyrektywy 2003/87/WE i jest najpełniejszym systemem regulacji emisji gazów cieplarnianych w Unii.
- (29) Ustalenie zakresu CBAM tak, by odzwierciedlał działalność objętą EU ETS, pomogłoby również zapewnić traktowanie produktów przywożonych nie mniej korzystnie niż podobnych produktów pochodzenia wewnątrzunijnego.
- (30) Chociaż ostatecznie CBAM ma obejmować szeroki zakres produktów, ostrożnie byłoby zacząć od wybranej liczby sektorów charakteryzujących się stosunkowo jednorodnymi towarami i ryzykiem ucieczki emisji. Sektory unijne uznane za narażone na ryzyko ucieczki emisji wymieniono w decyzji delegowanej Komisji (UE) 2019/708 ⁽¹⁰⁾.
- (31) Towary, do których powinno mieć zastosowanie niniejsze rozporządzenie, należy wybierać po dokładnej analizie ich znaczenia pod względem skumulowanych emisji gazów cieplarnianych i ryzyka ucieczki emisji w odpowiednich sektorach EU ETS, a jednocześnie należy ograniczać złożoność i obciążenia administracyjne nakładane na operatorów, których to dotyczy. W wyborze należy zwłaszcza uwzględnić materiały podstawowe i produkty podstawowe objęte EU ETS, by zapewnić objęcie emisji wbudowanych związanych z produktami wysokoemisyjnymi przywożonymi do Unii opłatą emisyjną równoważną z opłatą stosowaną do produktów unijnych oraz by zmniejszyć ryzyko ucieczki emisji. Istotnymi kryteriami umożliwiającymi zawężenie wyboru powinny być: po pierwsze, znaczenie sektorów pod względem emisji, czyli czy dany sektor należy do największych – w ujęciu zagregowanym – źródeł emisji gazów cieplarnianych; po drugie, stopień narażenia danego sektora na znaczne ryzyko ucieczki emisji, według definicji z dyrektywy 2003/87/WE; po trzecie, konieczność zrównoważenia szerokiego zakresu produktów pod względem emisji gazów cieplarnianych z jednoczesnym ograniczeniem złożoności i obciążeń administracyjnych.
- (32) Zastosowanie pierwszego kryterium pozwoliłoby umieścić na tej liście następujące sektory przemysłowe, w odniesieniu do emisji skumulowanych: sektory żelaza i stali, rafinerii, cementu, aluminium, podstawowych chemikaliów organicznych, wodoru i nawozów.
- (33) Niektóre sektory wymienione w decyzji delegowanej (UE) 2019/708 nie powinny jednak na tym etapie być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia z uwagi na ich specyfikę.
- (34) W szczególności zakresem niniejszego rozporządzenia nie powinny być objęte chemikalia organiczne, ze względu na ograniczenia techniczne, które w momencie przyjmowania niniejszego rozporządzenia nie pozwalają dokładnie określić emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi. W przypadku tych towarów stosowany w EU ETS wzorzec porównawczy jest parametrem podstawowym, który nie pozwala na jednoznaczne przypisanie emisji wbudowanych do poszczególnych towarów przywożonych. Bardziej ukierunkowany przydział w przypadku chemikaliów organicznych wymaga większej ilości danych i analiz.
- (35) Podobne ograniczenia techniczne dotyczą produktów rafineryjnych, w których przypadku nie można jednoznacznie przypisać emisji gazów cieplarnianych do poszczególnych produktów wyjściowych. Jednocześnie odpowiedni wzorzec porównawczy z EU ETS nie odnosi się bezpośrednio do konkretnych produktów, takich jak benzyna, olej napędowy czy nafta, ale do całej produkcji rafineryjnej.
- (36) CBAM powinien obejmować produkty aluminiowe, ponieważ są one bardzo narażone na ucieczkę emisji. Co więcej, w niektórych zastosowaniach przemysłowych są bezpośrednią konkurencją dla wyrobów stalowych ze względu na zbliżone właściwości.
- (37) W momencie przyjmowania niniejszego rozporządzenia przywóz wodoru do Unii jest stosunkowo niski. Oczekuje się jednak, że sytuacja ta znacznie się zmieni w nadchodzących latach, ponieważ unijny pakiet „Gotowi na 55” promuje stosowanie wodoru ze źródeł odnawialnych. Na potrzeby obniżania emisyjności całego przemysłu popyt na wodór ze źródeł odnawialnych wzrośnie, co przyniesie niezintegrowane procesy wytwarzania produktów niższego szczebla, w których wodór jest prekursorem. Włączenie wodoru do zakresu CBAM jest odpowiednim środkiem dalszego wspierania obniżania emisyjności wodoru.

⁽¹⁰⁾ Decyzja delegowana Komisji (UE) 2019/708 z dnia 15 lutego 2019 r. uzupełniająca dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji w okresie 2021–2030 (Dz.U. L 120 z 8.5.2019, s. 20).

- (38) Podobnie zakres CBAM powinien obejmować niektóre produkty mimo niskiego poziomu emisji wbudowanych powstających w procesie ich produkcji, ponieważ ich wyłączenie zwiększyłoby prawdopodobieństwo, że zobowiązania wynikające z objęcia zakresem CBAM produktów stalowych będą obchodzone przez przekierowanie handlu na produkty rynku niższego szczebla.
- (39) Początkowo niniejsze rozporządzenie nie powinno natomiast mieć zastosowania do niektórych produktów, których produkcja nie wiąże się ze znacznymi emisjami, takich jak złom żelaza i stali, niektóre żelazostopy oraz niektóre nawozy.
- (40) Zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia należy objąć import energii elektrycznej, ponieważ sektor ten odpowiada za 30 % łącznych emisji gazów cieplarnianych w Unii. Zwiększone ambicje klimatyczne Unii pogłębią różnice w kosztach emisji między wytwarzaniem energii elektrycznej w Unii i w państwach trzecich. W połączeniu z postęпами w przyłączaniu unijnej sieci elektroenergetycznej do sieci jej sąsiadów zwiększyłoby to ryzyko ucieczki emisji ze względu na wzmożony import energii elektrycznej, której znaczna część powstaje w elektrowniach węglowych.
- (41) Aby uniknąć nadmiernych obciążeń administracyjnych właściwych krajowych administracji i importerów, należy określić pewne ograniczone przypadki, w których obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia nie powinny mieć zastosowania. Ten przepis *de minimis* pozostaje jednak bez uszczerbku dla dalszego stosowania przepisów prawa Unii lub prawa krajowego niezbędnych do zapewnienia zgodności z obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia, a także w szczególności z prawodawstwem w zakresie cel, w tym zapobiegania nadużyciom finansowym.
- (42) Ponieważ importerzy towarów objętych niniejszym rozporządzeniem nie powinni musieć wypełniać wynikających z niniejszego rozporządzenia zobowiązań w momencie przywozu, należy zastosować szczególne środki administracyjne, by zapewnić wypełnienie tych zobowiązań na późniejszym etapie. Importerzy powinni zatem mieć prawo przywozić towary, które są objęte niniejszym rozporządzeniem, dopiero po uzyskaniu upoważnienia od właściwych organów.
- (43) Organy celne nie powinny zezwalać na przywóz towarów przez inną osobę niż upoważniony zgłaszający CBAM. Zgodnie z art. 46 i 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽¹⁾ organy celne są uprawnione do kontrolowania towarów, w tym identyfikacji upoważnionego zgłaszającego CBAM, ośmiocyfrowego kodu CN, ilości i państwo pochodzenia przywożonych towarów, daty zgłoszenia i procedury celnej. Komisja powinna uwzględnić ryzyko związane z CBAM, ustanawiając wspólne kryteria i normy ryzyka na podstawie art. 50 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- (44) W okresie przejściowym organy celne powinny informować zgłaszających o obowiązku przekazywania informacji, by pomóc w ich gromadzeniu oraz w upowszechnianiu wiedzy o tym, że w stosownych przypadkach należy ubiegać się o przyznanie statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM. Organy celne powinny przekazywać takie informacje w odpowiedni sposób, by zapewnić powiadomienie zgłaszających o takim obowiązku.
- (45) CBAM powinien opierać się na systemie zgłoszeń, w którym upoważniony zgłaszający CBAM, mogący reprezentować więcej niż jednego importera, składałby co roku deklarację dotyczącą emisji wbudowanych związanych z towarami przywożonymi na obszar celny Unii i przekazywałby do umorzenia określoną liczbę certyfikatów CBAM odpowiadającą tym zadeklarowanym emisjom. Pierwszą deklarację CBAM za rok kalendarzowy 2026 należy złożyć do 31 maja 2027 r.
- (46) Upoważniony zgłaszający CBAM powinien móc ubiegać się o zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które ma przekazać do umorzenia, odpowiadające opłacie emisyjnej już rzeczywiście uiszczonej w państwie pochodzenia za zadeklarowane emisje wbudowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (47) Zadeklarowane emisje wbudowane powinny być weryfikowane przez osobę, która uzyska akredytację od krajowej jednostki akredytującej wyznaczonej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹²⁾ lub z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 ⁽¹³⁾.
- (48) CBAM powinien umożliwiać operatorom instalacji produkcyjnych w państwach trzecich rejestrowanie się w rejestrze CBAM i udostępnianie upoważnionym zgłaszającym CBAM zweryfikowanych emisji wbudowanych pochodzących z produkcji towarów. Operator powinien móc zdecydować, by nie podawano do wiadomości publicznej jego imienia i nazwiska lub nazwy, adresu i danych kontaktowych znajdujących się w rejestrze CBAM.
- (49) Certyfikaty CBAM różniłyby się od uprawnień w ramach EU ETS, których zasadniczą cechą jest codzienna sprzedaż na aukcjach. Potrzeba ustalenia jasnej ceny certyfikatów CBAM sprawiłaby, że codzienna publikacja cen byłaby nadmiernie uciążliwa i myląca dla operatorów, ponieważ istnieje ryzyko, że ceny dzienne byłyby nieaktualne w momencie publikacji. Zatem publikacja cen CBAM w ujęciu tygodniowym trafnie odzwierciedlałaby trendy cenowe udostępnionych na rynku uprawnień w ramach EU ETS i służyłaby temu samemu celowi klimatycznemu. Ceny certyfikatów CBAM należy zatem obliczać w dłuższych ramach czasowych, a mianowicie w ujęciu tygodniowym, niż ramy czasowe ustalone w EU ETS, a mianowicie w ujęciu dziennym. Obliczanie i publikowanie tej średniej ceny powinno być zadaniem Komisji.
- (50) By dać upoważnionym zgłaszającym CBAM elastyczność w wypełnianiu zobowiązań na podstawie niniejszego rozporządzenia i pozwolić im czerpać korzyści z wahań cen uprawnień w ramach EU ETS, certyfikaty CBAM powinny być ważne przez ograniczony czas od daty ich zakupu. Upoważniony zgłaszający CBAM powinien mieć prawo odsprzedać część certyfikatów zakupionych w nadmiarze. By przekazać certyfikaty CBAM do umorzenia, upoważniony zgłaszający CBAM powinien zgromadzić liczbę certyfikatów wymaganych w ciągu roku, odpowiadających progom ustalonym na koniec każdego kwartału.
- (51) Fizyczne właściwości energii elektrycznej jako produktu uzasadniają nieco odmienną konstrukcję CBAM w porównaniu z innymi towarami. W jasno określonych warunkach należy stosować wartości domyślne, a upoważnieni zgłaszający CBAM powinni móc żądać obliczenia ich zobowiązań na podstawie niniejszego rozporządzenia w oparciu o emisje rzeczywiste. Obrót energią elektryczną różni się od obrotu innymi towarami przede wszystkim dlatego, że odbywa się za pośrednictwem wzajemnie połączonych sieci elektroenergetycznych, z wykorzystaniem giełd energii elektrycznej i specyficznych form obrotu. Łączenie rynków jest ściśle regulowaną formą obrotu energią elektryczną, która pozwala na agregację ofert kupna i sprzedaży w całej Unii.
- (52) By uniknąć ryzyka obchodzenia przepisów i poprawić identyfikowalność rzeczywistych emisji CO₂ pochodzących z przywozu energii elektrycznej i jej wykorzystania w towarach, należy zezwolić na obliczanie emisji rzeczywistych wyłącznie po spełnieniu pewnych rygorystycznych warunków. W szczególności konieczne powinno być wykazanie stałej nominacji przydzielonej przepustowości połączeń wzajemnych oraz że istnieje bezpośredni stosunek umowny między nabywcą a producentem energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub między nabywcą a producentem energii elektrycznej o emisjach niższych niż wartość domyślna.
- (53) By zmniejszyć ryzyko ucieczki emisji, Komisja powinna przeciwdziałać praktykom obchodzenia przepisów. Komisja powinna ocenić ryzyko takiego obchodzenia przepisów we wszystkich sektorach, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie.
- (54) Umawiające się strony Traktatu o Wspólnocie Energetycznej, zawartego poprzez decyzję Rady 2006/500/WE ⁽¹⁴⁾, oraz strony układów o stowarzyszeniu, w tym o pogłębionych i kompleksowych strefach wolnego handlu, są zobowiązane do procesów obniżania emisyjności, które powinny ostatecznie doprowadzić do przyjęcia mechanizmów wprowadzania opłat emisyjnych podobnych lub równoważnych z EU ETS lub do udziału w EU ETS.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94).

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 2006/500/WE z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Traktatu o Wspólnocie Energetycznej (Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 15).

- (55) Integracja państw trzecich z unijnym rynkiem energii elektrycznej jest dla tych państw istotnym czynnikiem motywującym do przyspieszenia przechodzenia na systemy energetyczne o wysokim udziale energii ze źródeł odnawialnych. Łączenie rynków energii elektrycznej, określone w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1222⁽¹⁵⁾, umożliwia państwom trzecim lepszą integrację energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii z rynkiem energii elektrycznej, efektywną wymianę takiej energii elektrycznej na szerszym obszarze, równoważenie podaży i popytu z większym rynkiem unijnym oraz zmniejszenie intensywności emisji CO₂ ich procesów wytwarzania energii elektrycznej. Integracja państw trzecich z unijnym rynkiem energii elektrycznej przyczynia się również do bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w tych państwach oraz w sąsiadujących z nimi państwach członkowskich.
- (56) Gdy rynki energetyczne państw trzecich zostaną już ściśle zintegrowane z rynkiem Unii dzięki łączeniu rynków, trzeba będzie znaleźć rozwiązania techniczne zapewniające stosowanie CBAM do energii elektrycznej eksportowanej z tych państw na obszar celny Unii. Jeżeli nie uda się znaleźć rozwiązań technicznych, państwa trzecie, których rynki będą powiązane z rynkiem Unii, powinny korzystać z ograniczonego czasowo wyłączenia z CBAM do 2030 r., wyłącznie w odniesieniu do eksportu energii elektrycznej i z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Te państwa trzecie powinny jednak opracować plan działania i zobowiązać się do wdrożenia mechanizmu wprowadzania opłat emisyjnych równoważnych z EU ETS oraz do osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla najpóźniej do 2050 r. i do dostosowania się do przepisów Unii w dziedzinie środowiska, klimatu, konkurencji i energii. Takie wyłączenie należy wycofać w dowolnym momencie, jeżeli zaistnieją powody, by sądzić, że dane państwo nie wypełnia swoich zobowiązań, lub jeżeli nie przyjmie do 2030 r. systemu handlu emisjami równoważnego z EU ETS.
- (57) Przepisy przejściowe powinny mieć zastosowanie przez ograniczony czas. W tym celu należy zastosować CBAM bez wyrównania finansowego, by ułatwić jego płynne wprowadzenie, a przez to zmniejszyć ryzyko zakłóceń w handlu. Importerzy powinni być zobowiązani do składania kwartalnych sprawozdań na temat emisji wbudowanych związanych z towarami przywiezionymi w poprzednim kwartale danego roku kalendarzowego, z podaniem emisji bezpośrednich i pośrednich oraz opłat emisyjnych rzeczywiście uiszczonych za granicą. Ostatnie sprawozdanie CBAM, to jest sprawozdanie, które ma być złożone za ostatni kwartał 2025 r., należy złożyć do dnia 31 stycznia 2026 r.
- (58) Aby ułatwić i zapewnić właściwe funkcjonowanie CBAM, Komisja powinna udzielać właściwym organom wsparcia w wykonywaniu zadań i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Komisja powinna koordynować działania, wydawać wytyczne i wspierać wymianę najlepszych praktyk.
- (59) Aby niniejsze rozporządzenie było stosowane racjonalnie pod względem kosztów, Komisja powinna zarządzać rejestrem CBAM zawierającym dane o upoważnionych zgłaszających CBAM, operatorach i instalacjach w państwach trzecich.
- (60) Należy utworzyć wspólną centralną platformę sprzedaży i odkupu certyfikatów CBAM. By nadzorować transakcje na wspólnej centralnej platformie, Komisja powinna ułatwiać wymianę informacji i współpracę między właściwymi organami, a także między tymi organami a Komisją. Ponadto należy zapewnić szybki przepływ informacji między wspólną platformą centralną a rejestrem CBAM.
- (61) Aby przyczynić się do skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna prowadzić kontrole oparte na analizie ryzyka i odpowiednio poddawać przeglądowi treść deklaracji CBAM.
- (62) Aby jeszcze bardziej ułatwić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna na wstępie udostępnić właściwym organom swoje własne obliczenia dotyczące certyfikatów CBAM, które mają być przekazane do umorzenia, na podstawie przeglądu deklaracji CBAM. Takie informacje wstępne powinny być przekazywane tylko w celach orientacyjnych i bez uszczerbku dla ostatecznego obliczenia, którego dokona właściwy organ. W szczególności nie powinno być możliwe korzystanie z prawa do odwołania się od takich wstępnych informacji przekazanych przez Komisję ani do podjęcia innych środków odwoławczych.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. L 197 z 25.7.2015, s. 24).

- (63) Państwa członkowskie powinny również móc prowadzić przeglądy poszczególnych deklaracji CBAM do celów egzekwowania przepisów. Wnioski z przeglądów poszczególnych deklaracji CBAM powinny być przekazywane Komisji. Wnioski te należy również udostępnić innym właściwym organom za pośrednictwem rejestru CBAM.
- (64) Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za prawidłowe ustalenie i pobieranie dochodów wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (65) Komisja powinna regularnie oceniać stosowanie niniejszego rozporządzenia i składać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Sprawozdania te powinny w szczególności skupiać się na możliwościach udoskonalenia działań w dziedzinie klimatu służących osiągnięciu przez Unię celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. W ramach tej sprawozdawczości Komisja powinna gromadzić informacje niezbędne do jak najszybszego dalszego rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na wbudowane emisje pośrednie związane z towarami wymienionymi w załączniku II oraz z innymi towarami i usługami, które mogą być narażone na ryzyko ucieczki emisji, takie jak produkty niższego szczebla, oraz opracować metody obliczania emisji wbudowanych w oparciu o metody odnoszące się do śladu środowiskowego, jak określono w zaleceniu Komisji 2013/179/UE ⁽¹⁶⁾. Sprawozdania te powinny też zawierać ocenę wpływu CBAM na ucieczkę emisji, w tym w odniesieniu do eksportu, oraz jego skutków gospodarczych, społecznych i terytorialnych w całej Unii, z uwzględnieniem specyfiki i ograniczeń regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, oraz państw wyspiarskich należących do obszaru celnego Unii.
- (66) Komisja powinna monitorować i zwalczać praktyki obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przypadki, gdy operatorzy mogliby nieznacznie modyfikować swoje towary bez zmiany ich zasadniczych cech lub sztucznie dzielić przesyłki na mniejsze w celu uniknięcia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Należy również monitorować sytuacje, gdy towary byłyby wysyłane do państwa trzeciego lub regionu trzeciego, zanim zostaną przywiezione na rynek unijny, w celu uniknięcia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, lub gdy operatorzy w państwach trzecich wywoziliby do Unii produkty o mniejszej emisyjności, a na inne rynki przeznaczałyby produkty o większej emisyjności, gdy eksporterzy lub producenci reorganizowaliby swoje struktury i kanały sprzedaży i produkcji, lub inne rodzaje praktyk podwójnych standardów w produkcji i sprzedaży służące uniknięciu obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.
- (67) Przy pełnym poszanowaniu zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu prace nad rozszerzeniem jego zakresu stosowania powinny służyć objęciu nim do 2030 r. wszystkich sektorów objętych dyrektywą 2003/87/WE. Dlatego prowadząc przegląd i ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna utrzymać odniesienie do tej daty i priorytetowo traktować włączenie do zakresu niniejszego rozporządzenia wbudowanych emisji gazów cieplarnianych związanych z towarami najbardziej narażonymi na ucieczkę emisji i najbardziej emisyjnymi, a także z produktami niższego szczebla, które zawierają znaczny udział co najmniej jednego z towarów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku ustawodawczego w sprawie takiego rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia do 2030 r., powinna ona poinformować Parlament Europejski i Radę o powodach i podjąć działania niezbędne do osiągnięcia celu, jakim jest jak najszybsze włączenie do niego wszystkich sektorów objętych dyrektywą 2003/87/WE.
- (68) Komisja powinna również przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia na dwa lata przed końcem okresu przejściowego, a następnie co dwa lata. Termin składania sprawozdań powinien być zgodny z harmonogramami funkcjonowania rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla zgodnie z art. 10 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE. Sprawozdania te powinny zawierać ocenę skutków CBAM.
- (69) Aby umożliwić szybką i skuteczną reakcję na nieprzewidywalne, wyjątkowe i niesprowokowane okoliczności o destrukcyjnych skutkach dla infrastruktury gospodarczej i przemysłowej co najmniej jednego państwa trzeciego objętego CBAM, Komisja powinna w stosownym przypadku przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy zmieniający niniejsze rozporządzenie. W takim wniosku ustawodawczym należy określić środki najbardziej odpowiednie do sytuacji, w jakiej znajdzie się to państwo trzecie lub te państwa trzecie, umożliwiając jednocześnie utrzymanie celów niniejszego rozporządzenia. Środki te powinny być ograniczone w czasie.

⁽¹⁶⁾ Zalecenie Komisji 2013/179/UE z dnia 9 kwietnia 2013 r. w sprawie stosowania wspólnych metod pomiaru efektywności środowiskowej w cyklu życia produktów i organizacji oraz informowania o niej (Dz.U. L 124 z 4.5.2013, s. 1).

- (70) Należy kontynuować dialog z państwami trzecimi oraz zachować przestrzeń na współpracę i rozwiązania mogące wpłynąć na konkretne decyzje dotyczące szczegółów CBAM podczas jego wdrażania, zwłaszcza w okresie przejściowym.
- (71) Komisja powinna bezstronnie i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii dążyć do kontaktów z państwami trzecimi, na których handel z Unią ma wpływ niniejsze rozporządzenie, by zbadać możliwości dialogu i współpracy we wdrażaniu konkretnych elementów CBAM. Komisja powinna również zbadać możliwości zawarcia umów uwzględniających mechanizm wprowadzania opłat emisyjnych wprowadzony w państwach trzecich. Unia powinna w tym celu udzielać pomocy technicznej krajom rozwijającym się i krajom najsłabiej rozwiniętym określonym przez Organizację Narodów Zjednoczonych.
- (72) Wprowadzenie CBAM wymaga rozwoju dwu- i wielostronnej oraz międzynarodowej współpracy z państwami trzecimi. W tym celu należy stworzyć forum państw stosujących instrumenty wprowadzania opłat emisyjnych lub inne porównywalne instrumenty („klub klimatyczny”), by propagować wdrażanie ambitnej polityki klimatycznej we wszystkich państwach i utorować drogę do wprowadzenia opłat emisyjnych na całym świecie. Członkostwo w klubie powinno być otwarte, dobrowolne, niewykluczające i ukierunkowane zwłaszcza na wyznaczanie ambitnych celów klimatycznych zgodnie z porozumieniem paryskim. Klub klimatyczny mógłby funkcjonować pod auspicjami wielostronnej organizacji międzynarodowej oraz powinien ułatwiać porównywanie i, w stosownych przypadkach, koordynację odpowiednich środków mających wpływ na redukcję emisji. Klub klimatyczny powinien też wspierać porównywalność odpowiednich środków w dziedzinie klimatu przez zapewnienie jakości monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji wśród członków oraz zapewnienie środków służących zaangażowaniu i przejrzystości między Unią a jej partnerami handlowymi.
- (73) Aby dalej wspierać osiągnięcie celów porozumienia paryskiego w państwach trzecich, pożądanym jest, aby Unia nadal wspierała finansowo ze swojego budżetu łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej w krajach najsłabiej rozwiniętych, w tym ich starania o obniżanie emisyjności i transformację ich przemysłu wytwórczego. To wsparcie unijne powinno również pomóc ułatwiać dostosowanie zainteresowanych sektorów przemysłu do nowych wymogów regulacyjnych wynikających z niniejszego rozporządzenia.
- (74) Ponieważ CBAM ma zachęcać do czystszej produkcji, Unia jest zdecydowana współpracować z krajami o niskim i średnim dochodzie i wspierać je w obniżaniu emisyjności ich przemysłu wytwórczego w ramach zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu i zgodnie z porozumieniem paryskim. Unia powinna nadal wspierać te kraje, a zwłaszcza kraje najsłabiej rozwinięte, z budżetu Unii, aby pomóc im zapewnić dostosowanie się do obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Unia powinna również nadal wspierać łagodzenie zmiany klimatu i przystosowywanie się do niej w tych krajach, w tym ich starania o obniżanie emisyjności i transformację ich przemysłu wytwórczego, do wysokości pułapu wieloletnich ram finansowych oraz wsparcia finansowego udzielanego przez Unię na rzecz międzynarodowego finansowania działań związanych ze zmianą klimatu. Unia pracuje nad wprowadzeniem nowych zasobów własnych opartych na przychodach ze sprzedaży certyfikatów CBAM.
- (75) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁷⁾ i (UE) 2018/1725 ⁽¹⁸⁾.
- (76) Z myślą o efektywności rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 ⁽¹⁹⁾ powinno mieć odpowiednie zastosowanie do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

- (77) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszego rozporządzenia Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do:
- uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie wymogów i procedur dla państw trzecich lub terytoriów trzecich, które usunięto z wykazu w pkt 2 załącznika III, aby zapewnić stosowanie niniejszego rozporządzenia na ich terytoriach w odniesieniu do energii elektrycznej;
  - zmiany wykazu państw trzecich i terytoriów trzecich wymienionych w pkt 1 lub 2 załącznika III przez dodanie tych państw lub terytoriów do tego wykazu w celu wyłączenia z CBAM tych państw lub terytoriów, które są w pełni zintegrowane z EU ETS lub powiązane z nim w przypadku przyszłych umów, albo przez usunięcie państw trzecich lub terytoriów trzecich z tego wykazu, a tym samym objęcie ich CBAM, jeżeli nie pobierają one rzeczywiście opłat EU ETS od towarów wywożonych do Unii;
  - uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie warunków przyznawania akredytacji weryfikatorom, kontroli i nadzoru nad akredytowanymi weryfikatorami, cofnięcia akredytacji oraz wzajemnego uznawania i wzajemnej oceny jednostek akredytujących;
  - uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez doprecyzowanie harmonogramu, spraw administracyjnych i innych aspektów sprzedaży i odkupu certyfikatów CBAM; oraz
  - zmiany wykazu towarów w załączniku I przez dodanie w pewnych okolicznościach towarów nieznacznie zmodyfikowanych, by udoskonalić środki przeciwdziałające praktykom obchodzenia przepisów.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁰⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (78) Konsultacje takie należy prowadzić z zachowaniem przejrzystości i mogą one obejmować wcześniejsze konsultacje z zainteresowanymi stronami, na przykład właściwymi organami, przedstawicielami przemysłu (w tym MŚP), partnerami społecznymi, w tym związkami zawodowymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami ochrony środowiska.
- (79) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²¹⁾.
- (80) Należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii w całym cyklu wydatkowania, przez zastosowanie proporcjonalnych środków obejmujących zapobieganie nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie i badanie, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych i finansowych. CBAM powinien zatem bazować na odpowiednich i skutecznych mechanizmach zapobiegania stratom w dochodach.
- (81) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapobieganie ucieczce emisji, a dzięki niemu redukcja emisji CO₂ na świecie, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (82) By umożliwić niezwłoczne przyjęcie aktów delegowanych i wykonawczych na mocy niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (zwany dalej „CBAM”) w odniesieniu do emisji wbudowanych gazów cieplarnianych związanych z towarami wymienionymi w załączniku I, w momencie ich przywozu na obszar celny Unii, w celu zapobiegania ryzyku ucieczki emisji gazów cieplarnianych, a przez to zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych na świecie i wspierania celów porozumienia paryskiego, również przez stworzenie zachęt do redukcji emisji dla operatorów w państwach trzecich.
2. CBAM uzupełnia system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii ustanowiony na mocy dyrektywy 2003/87/WE („EU ETS”) przez zastosowanie równoważnego zestawu przepisów do przywozu na obszar celny Unii towarów, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.
3. CBAM ma zastąpić mechanizmy ustanowione na mocy dyrektywy 2003/87/WE w celu zapobiegania ryzyku ucieczki emisji gazów cieplarnianych, odzwierciedlając zakres przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS zgodnie z art. 10a tej dyrektywy.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do towarów wymienionych w załączniku I, pochodzących z państwa trzeciego, gdy towary te lub produkty przetworzone powstałe z tych towarów w wyniku procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, są przywożone na obszar celny Unii.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się również do towarów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, pochodzących z państwa trzeciego, gdy towary te lub produkty przetworzone powstałe z tych towarów w wyniku procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, są wprowadzane na sztuczną wyspę, stałą lub pływającą strukturę lub inną strukturę na szelfie kontynentalnym lub w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, która sąsiaduje z obszarem celnym Unii.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe warunki stosowania CBAM w odniesieniu do takich towarów, w szczególności jeśli chodzi o pojęcia odpowiadające pojęciom przywozu na obszar celny Unii i dopuszczenia do obrotu, w odniesieniu do procedur dotyczących składania deklaracji CBAM w przypadku takich towarów oraz kontroli, które mają być przeprowadzane przez organy celne. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
  - a) towarów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, które są przywożone na obszar celny Unii, pod warunkiem że wartość rzeczywista takich towarów na przesyłkę nie przekracza wartości określonej dla towarów o niewielkiej wartości, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009 ⁽²⁾;
  - b) towarów znajdujących się w bagażach osobistych podróżnych przybywających z państw trzecich, pod warunkiem że wartość rzeczywista takich towarów nie przekracza wartości określonej dla towarów o niewielkiej wartości, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

- c) towarów, które mają być transportowane lub wykorzystywane w związku z działaniami wojskowymi zgodnie z art. 1 pkt 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽²³⁾.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do towarów pochodzących z państw trzecich i terytoriów trzecich wymienionych w pkt 1 załącznika III.
5. Towary przywożone uznaje się za pochodzące z państw trzecich zgodnie z regułami dotyczącymi niepreferencyjnego pochodzenia towarów, o których mowa w art. 59 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
6. Państwa trzecie i terytoria trzecie są wymienione w pkt 1 załącznika III, jeżeli spełniają wszystkie poniższe warunki:
- a) do danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego ma zastosowanie EU ETS lub zawarto porozumienie między tym państwem trzecim lub terytorium trzecim a Unią w pełni łączące EU ETS z systemem handlu emisjami tego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego;
- b) opłata emisyjna uiszczona w państwie, z którego pochodzą towary, jest faktycznie pobierana od emisji gazów cieplarnianych wbudowanych związanych z tymi towarami bez rabatów poza tymi, które są również stosowane zgodnie z EU ETS.
7. Jeżeli państwo trzecie lub terytorium trzecie posiada rynek energii elektrycznej zintegrowany z unijnym rynkiem wewnętrznym energii elektrycznej w drodze łączenia rynków i nie istnieje rozwiązanie techniczne pozwalające stosować CBAM do przywozu energii elektrycznej do Unii z tego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, taki przywóz energii elektrycznej z tego państwa lub terytorium jest zwolniony ze stosowania CBAM, o ile Komisja uzna, że spełnione są wszystkie poniższe warunki zgodnie z ust. 8:
- a) dane państwo trzecie lub terytorium trzecie zawarło z Unią umowę zobowiązującą je do stosowania prawa Unii w dziedzinie energii elektrycznej, w tym przepisów dotyczących rozwoju odnawialnych źródeł energii, a także innych przepisów w dziedzinie energii, środowiska i konkurencji;
- b) ustawodawstwo krajowe tego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego wdraża główne przepisy prawodawstwa Unii dotyczącego rynku energii elektrycznej, w tym w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii i łączenia rynków energii elektrycznej;
- c) dane państwo trzecie lub terytorium trzecie przedłożyło Komisji plan działania zawierający harmonogram przyjęcia środków mających na celu spełnienie warunków określonych w lit. d) i e);
- d) dane państwo trzecie lub terytorium trzecie zobowiązało się do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. i w związku z tym, w stosownym przypadku, oficjalnie sformułowało i przekazało Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) długoterminową strategię rozwoju niskoemisyjnego do 2050 r. dostosowaną do tego celu oraz wprowadziło to zobowiązanie do swojego ustawodawstwa krajowego;
- e) dane państwo trzecie lub terytorium trzecie, podczas realizacji planu działania, o którym mowa w lit. c), wykazało zastosowanie się do wyznaczonych terminów i znaczący postęp w dostosowywaniu przepisów krajowych do prawa Unii w zakresie działań w dziedzinie klimatu na podstawie tego planu działania, w tym w kierunku wprowadzania opłat emisyjnych na poziomie równoważnym z unijnym, zwłaszcza w odniesieniu do wytwarzania energii elektrycznej; wdrożenie systemu handlu emisjami w odniesieniu do energii elektrycznej, o opłacie równoważnej z opłatą w ramach EU ETS, ma nastąpić do dnia 1 stycznia 2030 r.;
- f) dane państwo trzecie lub terytorium trzecie wprowadziło skuteczny system zapobiegający pośredniemu przywozowi energii elektrycznej do Unii z innych państw trzecich lub terytoriów trzecich, które nie spełniają warunków określonych w lit. a)–e).

⁽²³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

8. Państwo trzecie lub terytorium trzecie spełniające warunki określone w ust. 7 zostaje wpisane do pkt 2 załącznika III i przedkłada dwa sprawozdania dotyczące spełnienia tych warunków – jedno do dnia 1 lipca 2025 r., a drugie do dnia 31 grudnia 2027 r. Do dnia 31 grudnia 2025 r. i do dnia 1 lipca 2028 r. Komisja ocenia, w szczególności na podstawie planu działania, o którym mowa w ust. 7 lit. c), i sprawozdań otrzymanych od danego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego, czy to państwo trzecie lub terytorium trzecie nadal spełnia warunki określone w ust. 7.

9. Państwo trzecie lub terytorium trzecie wymienione w pkt 2 załącznika III zostaje usunięte z tego wykazu, jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) Komisja ma powody, aby uznać, że to państwo lub terytorium nie wykazało wystarczających postępów w spełnianiu jednego z warunków określonych w ust. 7 lub podjęło ono działania niezgodne z celami określonymi w unijnych przepisach dotyczących klimatu i środowiska;
- b) to państwo trzecie lub terytorium trzecie podjęło działania sprzeczne z jego celami w zakresie obniżenia emisyjności, takie jak udzielenie wsparcia publicznego na rzecz tworzenia nowych mocy wytwórczych, które emitują ponad 550 gram dwutlenku węgla (CO₂) pochodzącego z paliw kopalnych na kilowatogodzinę energii elektrycznej;
- c) Komisja ma dowody, że w wyniku zwiększonego wywozu energii elektrycznej do Unii emisje z produkcji energii elektrycznej w tym państwie lub terytorium na kilowatogodzinę wzrosły przynajmniej o 5 % w porównaniu ze stanem z dnia 1 stycznia 2026 r.

10. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie wymogów i procedur dla państw trzecich lub terytoriów trzecich, które usunięto z wykazu w pkt 2 załącznika III, aby zapewnić stosowanie niniejszego rozporządzenia na ich terytoriach w odniesieniu do energii elektrycznej. Jeżeli w takich przypadkach łączenie rynków pozostaje niezgodne ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, Komisja może podjąć decyzję o wyłączeniu tych państw trzecich lub terytoriów trzecich z łączenia rynków w Unii i wymagać alokacji zdolności przesyłowych typu explicit na granicy między Unią a tymi państwami trzecimi lub terytoriami, tak aby możliwe było stosowanie CBAM.

11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 w celu zmiany wykazów państw trzecich lub terytoriów trzecich wymienionych w pkt 1 lub 2 załącznika III przez dodanie lub usunięcie państwa trzeciego lub terytorium trzeciego w zależności od tego, czy w odniesieniu do tego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego zostały spełnione warunki określone w ust. 6, 7 lub 9.

12. Unia może zawierać umowy z państwami trzecimi lub terytoriami trzecimi w celu uwzględnienia obowiązujących w takich państwach lub terytoriach mechanizmów wprowadzania opłat emisyjnych na potrzeby stosowania art. 9.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „towary” oznaczają towary wymienione w załączniku I;
- 2) „gazy cieplarniane” oznaczają gazy cieplarniane określone w załączniku I w odniesieniu do poszczególnych towarów wymienionych w tym załączniku;
- 3) „emisje” oznaczają uwolnienie gazów cieplarnianych do powietrza w wyniku produkcji towarów;
- 4) „przywóz” oznacza dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 5) „EU ETS” oznacza system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii w odniesieniu do rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE innych niż działalność lotnicza;
- 6) „obszar celny Unii” oznacza terytorium zdefiniowane w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 7) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium poza obszarem celnym Unii;

- 8) „szelf kontynentalny” oznacza szelf kontynentalny zgodnie z definicją zawartą w art. 76 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- 9) „wyłączna strefa ekonomiczna” oznacza wyłączną strefę ekonomiczną określoną w art. 55 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i uznaną za wyłączną strefę ekonomiczną przez państwo członkowskie zgodnie z tą konwencją;
- 10) „wartość rzeczywista” oznacza wartość rzeczywistą towarów handlowych zdefiniowaną w art. 1 pkt 48 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446;
- 11) „łączenie rynków” oznacza przydział zdolności przesyłowych za pośrednictwem systemu unijnego, który jednocześnie dopasowuje zamówienia i przydziela międzyobszarowe zdolności przesyłowe zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/1222;
- 12) „alokacja zdolności przesyłowych typu explicit” oznacza przydział transgranicznych zdolności przesyłowych oddzielnie od obrotu energią elektryczną;
- 13) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 11;
- 14) „organy celne” oznaczają administracje celne państw członkowskich określone w art. 5 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 15) „importer” oznacza osobę składającą zgłoszenie celne o dopuszczenie towarów do obrotu we własnym imieniu albo – w przypadku gdy zgłoszenie celne składa pośredni przedstawiciel celny zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – osobę, w której imieniu takie zgłoszenie jest składane;
- 16) „zgłaszający” oznacza zgłaszającego zdefiniowanego w art. 5 pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, składającego zgłoszenie celne do dopuszczenia towarów do obrotu we własnym imieniu lub osobę, w której imieniu takie zgłoszenie jest składane;
- 17) „upoważniony zgłaszający CBAM” oznacza osobę upoważnioną przez właściwy organ zgodnie z art. 17;
- 18) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa Unii lub prawa krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych;
- 19) „mająca siedzibę w państwie członkowskim” oznacza:
  - a) w przypadku osoby fizycznej – osobę, której miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim;
  - b) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej – osobę, której siedziba statutowa, siedziba główna lub inna stała siedziba znajduje się w państwie członkowskim;
- 20) „numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI)” oznacza numer nadany przez organ celny, kiedy rejestracja do celów celnych nastąpiła zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 21) „emisje bezpośrednie” oznaczają emisje pochodzące z procesów produkcji towarów, w tym emisje pochodzące z wytwarzania ogrzewania i chłodzenia zużywanych podczas procesów produkcyjnych, niezależnie od miejsca wytwarzania ogrzewania lub chłodzenia;
- 22) „emisje wbudowane” oznaczają emisje bezpośrednie uwalniane podczas produkcji towarów oraz emisje pośrednie pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej zużywanej podczas procesów produkcyjnych, których poziom oblicza się zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV i doprecyzowuje w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7;
- 23) „tona ekwiwalentu dwutlenku węgla” oznacza jedną tonę metryczną CO₂ lub ilość innego gazu cieplarnianego wymienionego w załączniku I o równoważnym współczynniku globalnego ocieplenia;
- 24) „certyfikat CBAM” oznacza certyfikat w formacie elektronicznym odpowiadający jednej tonie ekwiwalentu dwutlenku węgla emisji wbudowanych związanych z towarami;

- 25) „umorzenie” oznacza potrącenie certyfikatów CBAM w liczbie odpowiadającej ilości zadeklarowanych emisji wbudowanych związanych z towarami przywozonymi lub emisji wbudowanych związanych z towarami przywozonymi, które należało zgłosić;
- 26) „procesy produkcji” oznaczają procesy chemiczne i fizyczne przeprowadzane w celu wyprodukowania towarów w instalacji;
- 27) „wartość domyślna” oznacza wartość obliczoną lub uzyskaną na podstawie danych wtórnych, które przedstawiają emisje wbudowane związane z towarami;
- 28) „rzeczywiste emisje” oznaczają emisje obliczone na podstawie danych pierwotnych dotyczących procesów produkcji towarów oraz wytwarzania energii zużywanej podczas tych procesów, określone według metod określonych w załączniku IV;
- 29) „opłata emisyjna” oznacza kwotę pieniężną płaconą w państwie trzecim, w ramach systemu ograniczania emisji gazów cieplarnianych, w formie podatku, opłaty lub uprawnień do emisji w ramach systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych, obliczoną dla gazów cieplarnianych objętych takim środkiem i uwalnianych podczas produkcji towarów;
- 30) „instalacja” oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, w której prowadzony jest proces produkcji;
- 31) „operator” oznacza osobę, która eksploatuje lub kontroluje instalację w państwie trzecim;
- 32) „krajowa jednostka akredytująca” oznacza krajową jednostkę akredytującą wyznaczoną przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- 33) „uprawnienie w ramach EU ETS” oznacza uprawnienie zdefiniowane w art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do tej dyrektywy innych niż działalność lotnicza;
- 34) „emisje pośrednie” oznaczają emisje pochodzące z wytwarzania energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów, niezależnie od miejsca wytwarzania zużywanej energii elektrycznej.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI I PRAWA UPOWAŻNIONYCH ZGŁASZAJĄCYCH CBAM

Artykuł 4

Przywóz towarów

Towary mogą być przywożone na obszar celny Unii wyłącznie przez upoważnionego zgłaszającego CBAM.

Artykuł 5

Wniosek o udzielenie upoważnienia

1. Importer mający siedzibę w państwie członkowskim, przed przywozem towarów na obszar celny Unii, składa wniosek o przyznanie statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM (zwany dalej „wnioskiem o udzielenie upoważnienia”). Jeżeli taki importer wyznaczy pośredniego przedstawiciela celnego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, a ten pośredni przedstawiciel celny wyrazi zgodę na działanie w charakterze upoważnionego zgłaszającego CBAM, wniosek o udzielenie upoważnienia składa pośredni przedstawiciel celny.
2. Jeżeli importer nie ma siedziby w państwie członkowskim, wniosek o udzielenie upoważnienia składa pośredni przedstawiciel celny.
3. Wniosek o udzielenie upoważnienia składa się za pośrednictwem rejestru CBAM ustanowionego zgodnie z art. 14.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeżeli zdolności przesyłowe na potrzeby przywozu energii elektrycznej są przydzielane w drodze alokacji zdolności przesyłowych typu explicit, osobę, której przydzielono zdolności przesyłowe na potrzeby przywozu i która dokonuje nominacji tych zdolności na potrzeby przywozu, uważa się do celów niniejszego rozporządzenia za upoważnionego zgłaszającego CBAM w państwie członkowskim, w którym osoba ta zgłosiła przywóz energii elektrycznej w zgłoszeniu celnym. Pomiaru przywozu dokonuje się na poszczególnych granicach w okresach nie dłuższych niż jedna godzina i nie jest możliwe odliczenie wywozu lub tranzytu w tej samej godzinie.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono zgłoszenie celne, rejestruje daną osobę w rejestrze CBAM.

5. Wniosek o udzielenie upoważnienia zawiera następujące informacje o wnioskodawcy:

- a) imię i nazwisko/nazwę, adres i dane kontaktowe;
- b) numer EORI;
- c) wskazanie głównej działalności gospodarczej prowadzonej w Unii;
- d) zaświadczenie organu podatkowego w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma siedzibę, że na wnioskodawcy nie ciąży nieuregulowany nakaz odzyskania krajowych należności podatkowych;
- e) oświadczenie, że wnioskodawca nie dopuścił się poważnych naruszeń ani nie dopuszczał się powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego, przepisów podatkowych lub przepisów dotyczących nadużyć na rynku w ciągu pięciu lat poprzedzających rok złożenia wniosku, obejmujące również wskazanie, że nie był on notowany za poważne przestępstwa związane z jego działalnością gospodarczą;
- f) informacje niezbędne do wykazania finansowej i operacyjnej zdolności wnioskodawcy do wypełnienia jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz, jeżeli właściwy organ podjął taką decyzję na podstawie oceny ryzyka, dokumenty potwierdzające te informacje, takie jak rachunek zysków i strat oraz bilans za maksymalnie ostatnie trzy lata budżetowe, za które zamknięto rozliczenia;
- g) szacunkową wartość pieniężną i wielkość przywozu towarów na obszar celny Unii w podziale na rodzaje towarów, w roku kalendarzowym, w którym składany jest wniosek, oraz w następnym roku kalendarzowym;
- h) w stosownych przypadkach – imiona i nazwiska lub nazwy oraz dane kontaktowe osób, w imieniu których działa wnioskodawca.

6. Wnioskodawca może w każdej chwili wycofać swój wniosek.

7. Upoważniony zgłaszający CBAM niezwłocznie informuje właściwy organ za pośrednictwem rejestru CBAM o zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, które nastąpiły po wydaniu decyzji o przyznaniu statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM zgodnie z art. 17 i które mogą mieć wpływ na tę decyzję lub treść upoważnienia udzielonego na jej podstawie.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących komunikacji między wnioskodawcą, właściwym organem i Komisją, standardowego formatu wniosku o udzielenie upoważnienia oraz procedur składania takiego wniosku za pośrednictwem rejestru CBAM, procedury, której ma przestrzegać właściwy organ, terminów rozpatrywania wniosków o udzielenie upoważnienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu oraz zasad identyfikacji przez właściwy organ upoważnionych zgłaszających CBAM zgłaszających przywóz energii elektrycznej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 6

Deklaracja CBAM

1. Do dnia 31 maja każdego roku, a po raz pierwszy w roku 2027 na rok 2026, każdy upoważniony zgłaszający CBAM składa za pośrednictwem rejestru CBAM, o którym mowa w art. 14, deklarację CBAM za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Deklaracja CBAM zawiera następujące informacje:

- a) całkowitą ilość poszczególnych rodzajów towarów przywiezionych w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w megawatogodzinach w przypadku energii elektrycznej i w tonach w przypadku innych towarów;
- b) całkowity poziom emisji wbudowanych związanych z towarami, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, wyrażoną w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na megawatogodzinę energii elektrycznej lub – w przypadku innych towarów – w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę każdego rodzaju towarów, obliczoną zgodnie z art. 7 i zweryfikowaną zgodnie z art. 8;
- c) całkowitą liczbę certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia – odpowiadającą całkowitej wielkości emisji wbudowanych, o której mowa w lit. b) niniejszego ustępu – po dokonaniu redukcji z tytułu opłaty emisyjnej uiszczanej w państwie pochodzenia zgodnie z art. 9 oraz dostosowania niezbędnego, by odzwierciedlić zakres, w jakim uprawnienia w ramach EU ETS są przydzielane bezpłatnie zgodnie z art. 31;
- d) kopie sprawozdań z weryfikacji wydanych przez akredytowanego weryfikatora zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI.

3. W przypadku gdy przywożone są produkty przetworzone powstałe w wyniku procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, upoważniony zgłaszający CBAM zgłasza w deklaracji CBAM ilość emisji wbudowanych związanych z towarami, które zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego i z których powstały przywożone produkty przetworzone, nawet jeżeli dane produkty przetworzone nie są towarami wymienionymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Ustęp ten ma również zastosowanie, gdy produkty przetworzone powstałe w wyniku procedury uszlachetniania czynnego są towarami powracającymi, o których mowa w art. 205 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

4. W przypadku gdy towary przywożone wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia są produktami przetworzonymi powstałymi w wyniku procedury uszlachetniania biernego, o której mowa w art. 259 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, upoważniony zgłaszający CBAM zgłasza w deklaracji CBAM wyłącznie emisje z procesu przetwarzania przeprowadzonego poza obszarem celnym Unii.

5. W przypadku gdy towary przywożone są towarami powracającymi, o których mowa w art. 203 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, upoważniony zgłaszający CBAM wykazuje oddzielnie w deklaracji CBAM „zero” w odniesieniu do całkowitego poziomu emisji wbudowanych odpowiadających tym towarom.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących standardowego formatu deklaracji CBAM, w tym szczegółowych informacji w podziale na instalacje, państwo pochodzenia i rodzaj towarów, które mają być zgłaszane, na poparcie sum, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w szczególności w odniesieniu do emisji wbudowanych i uiszczanej opłaty emisyjnej, procedury składania deklaracji CBAM za pośrednictwem rejestru CBAM oraz warunków przekazywania certyfikatów CBAM, o których mowa w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu, do umorzenia zgodnie z art. 22 ust. 1, w szczególności w odniesieniu do procesu i wyboru przez upoważnionego zgłaszającego CBAM certyfikatów, które mają zostać przekazane do umorzenia. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 7

Obliczanie emisji wbudowanych

1. Poziom emisji wbudowanych związanych z towarami oblicza się zgodnie z metodami przedstawionymi w załączniku IV. W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku II oblicza się i uwzględnia wyłącznie emisje bezpośrednie.

2. Poziom emisji wbudowanych związanych z towarami innymi niż energia elektryczna ustala się na podstawie rzeczywistych emisji zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV pkt 2 i 3. W przypadku braku możliwości odpowiedniego ustalenia poziomu rzeczywistych emisji oraz w przypadku emisji pośrednich poziom emisji wbudowanych ustala się przez odniesienie do wartości domyślnych zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV pkt 4.1.

3. Poziom emisji wbudowanych związanych z przywożoną energią elektryczną ustala się przez odniesienie do wartości domyślnych zgodnie z metodą określoną w załączniku IV pkt 4.2, chyba że upoważniony zgłaszający CBAM wykaże, że spełnione są kryteria ustalania poziomu emisji wbudowanych na podstawie rzeczywistych emisji wymienione w załączniku IV pkt 5.

4. Wbudowane emisje pośrednie oblicza się zgodnie z metodą określoną w załączniku IV pkt 4.3 i doprecyzowaną w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie ust. 7 niniejszego artykułu, chyba że upoważniony zgłaszający CBAM wykaże, że spełnione są kryteria ustalania poziomu emisji wbudowanych na podstawie rzeczywistych emisji wymienionych w załączniku IV pkt 6.
5. Upoważniony zgłaszający CBAM prowadzi rejestry informacji wymaganych do obliczenia emisji wbudowanych zgodnie z wymogami określonymi w załączniku V. Rejestry te muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić weryfikatorom akredytowanym zgodnie z art. 18 zweryfikowanie wielkości emisji wbudowanych zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI oraz aby umożliwić Komisji i właściwemu organowi dokonanie przeglądu deklaracji CBAM zgodnie z art. 19 ust. 2.
6. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje te rejestry informacji, o których mowa w ust. 5, w tym sprawozdanie weryfikatora, do końca czwartego roku po roku, w którym złożono lub w którym należało złożyć deklarację CBAM.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących:
  - a) stosowania elementów metod obliczeniowych określonych w załączniku IV, w tym dotyczących określania granic systemowych procesów produkcji i odnośnych materiałów wsadowych (prekursorów), współczynników emisji, ustalanych dla konkretnych instalacji wartości rzeczywistych emisji i wartości domyślnych oraz ich stosowania w odniesieniu do poszczególnych towarów, a także określania metod zapewnienia wiarygodności danych, na podstawie których ustala się wartości domyślne, w tym poziomu szczegółowości i weryfikacji danych, a także dalszych specyfikacji towarów, które do celów załącznika IV pkt 1 należy uznać za „towary proste” i „towary złożone”; w tych aktach wykonawczych określa się również warunki, na jakich uznaje się, że nie można odpowiednio określić rzeczywistych emisji, a także elementy dowodów wykazujące, że spełnione są kryteria wymagane do uzasadnienia wykorzystania rzeczywistych emisji w odniesieniu do energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów do celów ust. 2, wymienionych w załączniku IV pkt 5 i 6; oraz
  - b) stosowania elementów metod obliczeniowych na podstawie ust. 4, zgodnie z załącznikiem IV pkt 4.3.

W obiektywnie uzasadnionych przypadkach akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przewidują możliwość dostosowania wartości domyślnych do poszczególnych obszarów, regionów lub państw w celu uwzględnienia szczególnych obiektywnych czynników mających wpływ na emisje, takich jak główne źródła energii lub procesy przemysłowe. Podstawę tych aktów wykonawczych stanowią obowiązujące przepisy w zakresie monitorowania i weryfikacji danych dotyczących emisji i działalności w odniesieniu do instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE, w szczególności rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066⁽²⁴⁾, rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2067 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331⁽²⁵⁾. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Weryfikacja emisji wbudowanych

1. Upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby całkowity poziom emisji wbudowanych zadeklarowany w deklaracji CBAM złożonej zgodnie z art. 6 został zweryfikowany przez weryfikatora akredytowanego zgodnie z art. 18 w oparciu o zasady weryfikacji określone w załączniku VI.
2. W przypadku emisji wbudowanych związanych z towarami wyprodukowanymi w instalacjach w państwie trzecim zarejestrowanych zgodnie z art. 10 upoważniony zgłaszający CBAM może podjąć decyzję o wykorzystaniu zweryfikowanych informacji ujawnionych mu zgodnie z art. 10 ust. 7 w celu wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 59 z 27.2.2019, s. 8).

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących stosowania zasad weryfikacji określonych w załączniku VI w odniesieniu do:

- a) możliwości odstąpienia, w należycie uzasadnionych okolicznościach i bez narażania na ryzyko wiarygodnego oszacowania emisji wbudowanych, przeprowadzenia przez weryfikatora wizyty w instalacji, w której produkowane są odnośne towary;
- b) określenia progów pozwalających stwierdzić, czy nieprawidłowości lub niezgodności są istotne; oraz
- c) dokumentacji uzupełniającej wymaganej do sporządzenia sprawozdania z weryfikacji, w tym jego formatu.

Przyjmując akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja dąży do równoważności i spójności z procedurami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2067. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Opłata emisyjna uiszczana w państwie trzecim

1. W celu uwzględnienia opłaty emisyjnej uiszczonej w państwie pochodzenia w odniesieniu do zadeklarowanych emisji wbudowanych upoważniony zgłaszający CBAM może zgłosić w swojej deklaracji CBAM zmniejszenie liczby certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia. Zmniejszenie można zgłosić tylko wtedy, gdy opłata emisyjna została faktycznie uiszczona w państwie pochodzenia. W takim przypadku uwzględnia się rabaty lub inne formy rekompensaty dostępne w tym państwie, które skutkują obniżeniem tej opłaty.

2. Upoważniony zgłaszający CBAM prowadzi rejestry dokumentów wymaganych do wykazania, że zadeklarowane emisje wbudowane podlegały opłacie emisyjnej w państwie pochodzenia towarów, która została faktycznie uiszczona zgodnie z ust. 1. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje w szczególności dowody dotyczące dostępnych rabatów lub innych form rekompensaty, zwłaszcza odniesienia do odpowiednich przepisów prawa tego państwa. Informacje zawarte w tej dokumentacji poświadczą osoba niezależna od upoważnionego zgłaszającego CBAM i od organów państwa pochodzenia. Imię i nazwisko lub nazwa oraz dane kontaktowe tej niezależnej osoby są wskazane w dokumentacji. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje również dowody faktycznego uiszczenia opłaty emisyjnej.

3. Upoważniony zgłaszający CBAM przechowuje rejestry, o których mowa w ust. 2, do końca czwartego roku po roku, w którym złożono lub w którym należało złożyć deklarację CBAM.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących przeliczania średniej rocznej opłaty emisyjnej faktycznie uiszczonej zgodnie z ust. 1 na odpowiednią redukcję liczby certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia, w tym przeliczania kwoty opłaty emisyjnej faktycznie uiszczonej w walucie obcej na euro po średnim rocznym kursie wymiany, wymaganych dowodów faktycznego uiszczenia opłaty emisyjnej, przykładów odpowiednich rabatów lub innych form rekompensaty, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz kwalifikacji niezależnej osoby, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, a także warunków służących ustaleniu jej niezależności. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 10

Rejestracja operatorów i instalacji w państwach trzecich

1. Na wniosek operatora instalacji znajdującej się w państwie trzecim Komisja rejestruje informacje dotyczące tego operatora i jego instalacji w rejestrze CBAM, o którym mowa w art. 14.

2. Wniosek o rejestrację, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje, które mają zostać umieszczone w rejestrze CBAM po dokonaniu rejestracji:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, adres i dane kontaktowe operatora;

- b) położenie każdej instalacji, w tym pełny adres i współrzędne wyrażone jako długość i szerokość geograficzna z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku;
  - c) wskazanie głównej działalności instalacji.
3. Komisja powiadamia operatora o rejestracji w rejestrze CBAM. Rejestracja jest ważna przez okres pięciu lat od daty powiadomienia o niej operatora instalacji.
  4. Operator bezzwłocznie powiadamia Komisję o zmianach w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2, zaistniałych po dokonaniu rejestracji, a Komisja aktualizuje odpowiednie informacje w rejestrze CBAM.
  5. Operator:
    - a) ustala poziom emisji wbudowanych, obliczonych zgodnie z metodami określonymi w załączniku IV, w podziale na rodzaje towarów produkowanych w instalacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;
    - b) zapewnia, aby emisje wbudowane, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, zostały zweryfikowane zgodnie z zasadami weryfikacji określonymi w załączniku VI przez weryfikatora akredytowanego zgodnie z art. 18;
    - c) przechowuje kopię sprawozdania z weryfikacji, a także prowadzi rejestr informacji wymaganych do obliczenia wielkości emisji wbudowanych związanych z towarami zgodnie z wymogami określonymi w załączniku V przez cztery lata po przeprowadzeniu weryfikacji.
  6. Rejestry, o których mowa w ust. 5 lit. c) niniejszego artykułu, muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić weryfikację emisji wbudowanych zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI oraz przeprowadzenie, zgodnie z art. 19, przeglądu deklaracji CBAM złożonej przez upoważnionego zgłaszającego CBAM, któremu ujawniono odpowiednie informacje zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu.
  7. Operator może ujawnić upoważnionemu zgłaszającemu CBAM informacje dotyczące weryfikacji emisji wbudowanych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Upoważniony zgłaszający CBAM jest uprawniony do skorzystania z ujawnionych mu informacji w celu wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 8.
  8. Operator może w każdej chwili wystąpić o wyrejestrowanie go z rejestru CBAM. Komisja, na taki wniosek i po powiadomieniu właściwych organów, wyrejestrowuje operatora i wykreśla z rejestru CBAM informacje o nim i jego instalacji, pod warunkiem że informacje te nie są niezbędne do przeglądu złożonych deklaracji CBAM. Po umożliwieniu operatorowi przedstawienia jego stanowiska i po skonsultowaniu się z właściwymi organami Komisja może również wyrejestrować informacje, jeżeli uzna, że informacje o tym operatorze nie są już prawidłowe. Komisja informuje o wyrejestrowaniu tych informacji właściwe organy.

ROZDZIAŁ III

WŁAŚCIWE ORGANY

Artykuł 11

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ do wypełniania funkcji i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i powiadamia o tym fakcie Komisję.

Komisja udostępnia pozostałym państwom członkowskim wykaz wszystkich właściwych organów oraz publikuje tę informację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i udostępnia ją w rejestrze CBAM.

2. Właściwe organy wymieniają ze sobą informacje, które są niezbędne lub istotne dla wykonywania ich funkcji i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Komisja

Oprócz innych zadań, które Komisja wykonuje na mocy niniejszego rozporządzenia, wspiera ona właściwe organy w wypełnianiu ich funkcji i obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i koordynuje ich działania poprzez wspieranie wymiany najlepszych praktyk w zakresie niniejszego rozporządzenia i wydawanie odnośnych wytycznych oraz poprzez promowanie odpowiedniej wymiany informacji i współpracy między właściwymi organami, a także między właściwymi organami a Komisją.

Artykuł 13

Tajemnica zawodowa i ujawnianie informacji

1. Wszelkie informacje uzyskane przez właściwe organy lub Komisję podczas wykonywania przez nie swoich obowiązków, mające z natury charakter poufny lub dostarczone na zasadzie poufności, są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Właściwe organy ani Komisja nie ujawniają takich informacji za wyjątkiem przypadków uzyskania wyraźnego uprzedniego pozwolenia osoby lub organu, które informacji udzieliły, lub istnienia odpowiedniego prawa Unii lub prawa krajowego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy i Komisja mogą udostępniać takie informacje sobie nawzajem, organom celnym, organom odpowiedzialnym za sankcje administracyjne lub karne i Prokuraturze Europejskiej w celu zapewnienia przestrzegania przez dane osoby obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz stosowania przepisów prawa celnego. Takie wymieniane informacje są objęte tajemnicą zawodową i nie mogą zostać ujawnione innej osobie ani innemu organowi, chyba że na mocy prawa Unii lub prawa krajowego.

Artykuł 14

Rejestr CBAM

1. Komisja ustanawia rejestr CBAM upoważnionych zgłaszających CBAM w formie znormalizowanej elektronicznej bazy danych zawierającej dane dotyczące certyfikatów CBAM posiadanych przez tych upoważnionych zgłaszających CBAM. Komisja udostępnia informacje zawarte w rejestrze CBAM organom celnym i właściwym organom automatycznie i w czasie rzeczywistym.

2. Rejestr CBAM, o którym mowa w ust. 1, zawiera zestawienia wraz z informacjami na temat każdego upoważnionego zgłaszającego CBAM, w szczególności:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz dane kontaktowe upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- b) numer EORI upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- c) numer rachunku CBAM;
- d) numer identyfikacyjny, cenę sprzedaży, datę sprzedaży, datę umorzenia, odkupu lub anulowania certyfikatów CBAM w odniesieniu do każdego upoważnionego zgłaszającego CBAM.

3. W osobnej sekcji rejestr CBAM zawiera informacje o operatorach i instalacjach w państwach trzecich zarejestrowanych zgodnie z art. 10 ust. 2.

4. Informacje zawarte w rejestrze CBAM, o których mowa w ust. 2 i 3, są poufne, z wyjątkiem imion i nazwisk lub nazw, adresów i danych kontaktowych operatorów oraz lokalizacji instalacji w państwach trzecich. Operator może odmówić publicznego udostępnienia swojego imienia i nazwiska lub swojej nazwy, adresu i danych kontaktowych. Komisja udostępnia publiczne informacje zawarte w rejestrze CBAM w interoperacyjnym formacie.

5. W odniesieniu do każdego z towarów wymienionych w załączniku I Komisja publikuje co rok zagregowane emisje wbudowane związane z przywożonymi towarami.

6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące infrastruktury oraz konkretnych procesów i procedur związanych z rejestrem CBAM, w tym analizy ryzyka, o której mowa w art. 15, elektronicznych baz danych zawierających informacje, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, danych dotyczących rachunków w rejestrze CBAM, o których mowa w art. 16, przekazywania do rejestru CBAM informacji dotyczących sprzedaży, odkupu i anulowania certyfikatów CBAM, o których mowa w art. 20, oraz sprawdzonych informacji, o których mowa w art. 25 ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 15

Analiza ryzyka

1. Komisja przeprowadza oparte na analizie ryzyka kontrole danych i transakcji zarejestrowanych w rejestrze CBAM, o którym mowa w art. 14, w celu zapewnienia, aby nie występowały nieprawidłowości w zakresie nabywania, posiadania, umarzania, odkupu i anulowania certyfikatów CBAM.
2. Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonych na podstawie ust. 1 Komisja stwierdzi nieprawidłowości, powiadamia właściwe organy o konieczności przeprowadzenia dalszego dochodzenia w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości.

Artykuł 16

Rachunki w rejestrze CBAM

1. Komisja nadaje każdemu upoważnionemu zgłaszającemu CBAM niepowtarzalny numer rachunku CBAM.
2. Każdy upoważniony zgłaszający CBAM uzyskuje dostęp do swojego rachunku w rejestrze CBAM.
3. Komisja uruchamia rachunek niezwłocznie po udzieleniu upoważnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1, i powiadamia o tym fakcie upoważnionego zgłaszającego CBAM.
4. Jeżeli upoważniony zgłaszający CBAM zaprzestął prowadzenia działalności gospodarczej lub jego upoważnienie zostało cofnięte, Komisja zamyka rachunek tego upoważnionego zgłaszającego CBAM, pod warunkiem że wypełnił on wszystkie swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Upoważnienie

1. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie upoważnienia zgodnie z art. 5 właściwy organ w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ma siedzibę, przyznaje mu status upoważnionego zgłaszającego CBAM, jeżeli spełnione są kryteria określone w ust. 2 niniejszego artykułu. Status upoważnionego zgłaszającego CBAM jest uznawany we wszystkich państwach członkowskich.

Przed przyznaniem statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM właściwy organ przeprowadza konsultacje w sprawie wniosku o udzielenie upoważnienia za pośrednictwem rejestru CBAM. Procedura konsultacji obejmuje właściwe organy w pozostałych państwach członkowskich oraz Komisję i nie przekracza 15 dni roboczych.

2. Kryteria przyznania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM są następujące:
  - a) wnioskodawca nie dopuścił się poważnego naruszenia ani nie dopuszczał się powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego, przepisów podatkowych, przepisów dotyczących nadużyć na rynku, niniejszego rozporządzenia ani aktów delegowanych i wykonawczych przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności nie był notowany za poważne przestępstwa związane z jego działalnością gospodarczą w ciągu pięciu lat poprzedzających rok złożenia wniosku;
  - b) wnioskodawca wykazuje zdolność finansową i operacyjną do wypełnienia zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia;

- c) wnioskodawca ma siedzibę w państwie członkowskim złożenia wniosku; oraz
- d) wnioskodawcy nadano numer EORI zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

3. Jeżeli właściwy organ uzna, że warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu nie są spełnione, lub jeżeli wnioskodawca nie przedstawił informacji wymienionych w art. 5 ust. 5, odmawia się udzielenia mu statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM. Decyzja o odmowie udzielenia statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM zawiera uzasadnienie odmowy oraz informację o możliwości odwołania się.

4. Decyzja właściwego organu przyznająca status upoważnionego zgłaszającego CBAM jest rejestrowana w rejestrze CBAM i zawiera następujące informacje:

- a) imię i nazwisko lub nazwę, adres oraz dane kontaktowe upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- b) numer EORI upoważnionego zgłaszającego CBAM;
- c) numer rachunku CBAM nadany upoważnionemu zgłaszającemu CBAM zgodnie z art. 16 ust. 1;
- d) gwarancję wymaganą zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

5. By spełnić kryteria określone w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, właściwy organ wymaga przedłożenia gwarancji, jeżeli wnioskodawca nie prowadził działalności gospodarczej przez okres dwóch lat obrotowych poprzedzających rok, w którym złożył wniosek zgodnie z art. 5 ust. 1.

Właściwy organ ustala kwotę takiej gwarancji na kwotę obliczoną jako zagregowana wartość certyfikatów CBAM, które upoważniony zgłaszający CBAM musiałby przekazać do umorzenia zgodnie z art. 22, w odniesieniu do przywozu towarów zgłoszonego zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. g). Przedkładana gwarancja ma postać gwarancji bankowej płatnej na pierwsze żądanie przez instytucję finansową prowadzącą działalność w Unii lub postać innej gwarancji zapewniającej równoważne zabezpieczenie.

6. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że złożona gwarancja nie zapewnia zdolności finansowej i operacyjnej upoważnionego zgłaszającego CBAM do pokrycia kwoty zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia lub nie zapewnia jej już w sposób wystarczający, żąda od upoważnionego zgłaszającego CBAM, by sam zdecydował, czy złoży dodatkową gwarancję, czy zastąpi pierwotną gwarancję nową gwarancją zgodnie z ust. 5.

7. Właściwy organ zwalnia gwarancję niezwłocznie po dniu 31 maja drugiego roku, w którym upoważniony zgłaszający CBAM przekazał do umorzenia certyfikaty CBAM zgodnie z art. 22.

8. Właściwy organ cofa status upoważnionego zgłaszającego CBAM, jeżeli:

- a) upoważniony zgłaszający CBAM złożył wniosek o cofnięcie; lub
- b) upoważniony zgłaszający CBAM przestał spełniać kryteria określone w ust. 2 lub 6 niniejszego artykułu lub dopuścił się poważnych lub powtarzających się naruszeń obowiązku przekazania certyfikatów CBAM do umorzenia, o którym mowa w art. 22 ust. 1, lub obowiązku zapewnienia wystarczającej liczby certyfikatów CBAM na swoim rachunku w rejestrze CBAM na koniec każdego kwartału, o czym mowa w art. 22 ust. 2.

Przed cofnięciem statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM właściwy organ daje upoważnionemu zgłaszającemu CBAM możliwość przedstawienia jego stanowiska i przeprowadza procedurę, w wyniku której może cofnąć taki status. Procedura konsultacji obejmuje właściwe organy w pozostałych państwach członkowskich oraz Komisję i nie przekracza 15 dni roboczych.

W decyzji o cofnięciu statusu podaje się powody jej podjęcia oraz informację o prawie do odwołania.

9. Właściwy organ rejestruje w rejestrze CBAM informacje dotyczące:
  - a) wnioskodawców, których wniosek o udzielenie upoważnienia został odrzucony zgodnie z ust. 3; oraz
  - b) osób, których status upoważnionego zgłaszającego CBAM został cofnięty zgodnie z ust. 8.
10. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, warunki dotyczące:
  - a) stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, w tym kryterium dotyczącego niepopelnienia poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu;
  - b) stosowania gwarancji, o której mowa w ust. 5, 6 i 7 niniejszego artykułu;
  - c) stosowania kryteriów poważnych lub powtarzających się naruszeń, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu;
  - d) konsekwencji cofnięcia statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu; oraz
  - e) szczegółowych terminów i formatu procedury konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 8 niniejszego artykułu.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 18

Akredytacja weryfikatorów

1. Osobę akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067 w odniesieniu do odpowiednich rodzajów działań uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za akredytowanego weryfikatora. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia odpowiednich rodzajów działań poprzez zapewnienie dostosowania kwalifikacji akredytowanego weryfikatora niezbędnych do przeprowadzania weryfikacji do celów niniejszego rozporządzenia z odpowiednim rodzajem działań wymienionym w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 i wskazanym w certyfikacie akredytacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Krajowa jednostka akredytująca może, na wniosek, akredytować osobę jako weryfikatora do celów niniejszego rozporządzenia, gdy uzna, na podstawie przedstawionej dokumentacji, że taka osoba jest w stanie stosować zasady weryfikacji, o których mowa w załączniku VI, przy wykonywaniu obowiązków w zakresie kontroli emisji wbudowanych zgodnie z art. 8 i 10.
3. Aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez doprecyzowanie warunków przyznawania akredytacji, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 28 dotyczących kontroli działalności akredytowanych weryfikatorów oraz nadzoru nad nimi, cofnięcia akredytacji oraz wzajemnego uznawania i wzajemnej oceny jednostek akredytujących.

Artykuł 19

Przegląd deklaracji CBAM

1. Komisja pełni rolę nadzorczą w przeglądzie deklaracji CBAM.
2. Komisja może dokonywać przeglądu deklaracji CBAM, zgodnie ze strategią przeglądową uwzględniającą czynniki ryzyka, w okresie kończącym się w czwartym roku po roku, w którym należało złożyć deklarację CBAM.

Przegląd może polegać na sprawdzeniu informacji podanych w deklaracji CBAM i w sprawozdaniach z weryfikacji na podstawie informacji przekazanych przez organy celne zgodnie z art. 25 oraz innych odpowiednich dowodów, a także na podstawie audytu, o ile jego przeprowadzenie zostanie uznane za konieczne, w tym w siedzibie upoważnionego zgłaszającego CBAM.

Komisja informuje o rozpoczęciu i wynikach przeglądu właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zgłaszający CBAM ma siedzibę, za pośrednictwem rejestru CBAM.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zgłaszający CBAM ma siedzibę, może również dokonać przeglądu deklaracji CBAM w okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. Właściwy organ informuje Komisję o rozpoczęciu i wynikach przeglądu za pośrednictwem rejestru CBAM.

3. Komisja okresowo określa szczególne czynniki ryzyka i punkty wymagające szczególnej uwagi, na podstawie analizy ryzyka związanego z wdrażaniem CBAM na poziomie Unii, biorąc pod uwagę informacje zawarte w rejestrze CBAM, dane przekazane przez organy celne oraz inne odpowiednie źródła informacji, w tym kontrole i weryfikacje przeprowadzone zgodnie z art. 15 ust. 2 i art. 25.

Komisja ułatwia również wymianę informacji z właściwymi organami na temat oszustw i kar nałożonych zgodnie z art. 26.

4. Jeżeli upoważniony zgłaszający CBAM nie złoży deklaracji CBAM zgodnie z art. 6 lub jeżeli Komisja uzna, na podstawie przeglądu, który przeprowadziła zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, że zadeklarowana liczba certyfikatów CBAM jest nieprawidłowa, Komisja ocenia zobowiązania na podstawie niniejszego rozporządzenia tego upoważnionego zgłaszającego CBAM w oparciu o posiadane informacje. Komisja wstępnie oblicza całkowitą liczbę certyfikatów CBAM, które należało przekazać do umorzenia odpowiednio najpóźniej do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym należało złożyć deklarację CBAM, lub najpóźniej do dnia 31 grudnia czwartego roku następującego po roku, w którym złożono nieprawidłową deklarację CBAM. Komisja przekazuje właściwym organom takie wstępne wyliczenie, w celach orientacyjnych i niezależnie od ostatecznego wyliczenia dokonanego przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę upoważniony zgłaszający CBAM.

5. Jeżeli właściwy organ uzna, że zadeklarowana liczba certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia, jest nieprawidłowa lub że nie złożono deklaracji CBAM zgodnie z art. 6, ustala liczbę certyfikatów CBAM, które upoważniony zgłaszający CBAM powinien był przekazać do umorzenia, biorąc pod uwagę informacje przekazane przez Komisję.

Właściwy organ powiadamia upoważnionego zgłaszającego CBAM o swojej decyzji w sprawie ustalonej liczby certyfikatów CBAM i wzywa go do przekazania dodatkowych certyfikatów CBAM do umorzenia w terminie jednego miesiąca.

Właściwy organ podaje w swojej decyzji powody jej podjęcia oraz informację o prawie do odwołania. O decyzji powiadamia się również za pośrednictwem rejestru CBAM.

Jeżeli właściwy organ, po otrzymaniu od Komisji wstępnego wyliczenia na podstawie ust. 2 i 4 niniejszego artykułu, postanowi nie podejmować działań, informuje o tym Komisję za pośrednictwem rejestru CBAM.

6. Jeżeli właściwy organ uzna, że liczba umorzonych certyfikatów CBAM przekracza liczbę certyfikatów, które powinny być zostać umorzone, niezwłocznie informuje o tym Komisję. Certyfikaty CBAM umorzone w nadmiarze zostają odkupione zgodnie z art. 23.

ROZDZIAŁ IV

CERTYFIKATY CBAM

Artykuł 20

Sprzedaż certyfikatów CBAM

1. Państwo członkowskie sprzedaje certyfikaty CBAM na wspólnej centralnej platformie upoważnionym zgłaszającym CBAM mającym siedzibę w tym państwie członkowskim.

2. Komisja przeprowadza z państwami członkowskimi wspólne postępowanie o udzielenie zamówienia, w wyniku którego ustanawia wspólną centralną platformę i zarządza nią.

Komisja i właściwe organy mają dostęp do informacji znajdujących się na wspólnej centralnej platformie.

3. Informacje o sprzedaży, odkupie i anulowaniu certyfikatów CBAM znajdujące się na wspólnej centralnej platformie są przenoszone do rejestru CBAM na koniec każdego dnia roboczego.

4. Certyfikaty CBAM sprzedaje się upoważnionym zgłaszającym CBAM po cenie obliczonej zgodnie z art. 21.

5. Komisja zapewnia, aby każdemu certyfikатовi CBAM nadano niepowtarzalny numer identyfikacyjny w momencie utworzenia certyfikatu. Komisja rejestruje taki niepowtarzalny numer identyfikacyjny oraz cenę i datę sprzedaży certyfikatu CBAM w rejestrze CBAM na rachunku upoważnionego zgłaszającego CBAM dokonującego zakupu tego certyfikatu.

6. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 28 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez doprecyzowanie terminów, aspektów administracyjnych i innych aspektów związanych z zarządzaniem sprzedażą i odkupem certyfikatów CBAM, by zapewnić spójność z procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1031/2010 ⁽²⁶⁾.

Artykuł 21

Cena certyfikatów CBAM

1. Komisja oblicza cenę certyfikatów CBAM jako średnią cen rozliczenia aukcji uprawnień w ramach EU ETS na platformie aukcyjnej zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1031/2010 w odniesieniu do każdego tygodnia kalendarzowego.

W odniesieniu do tygodni kalendarzowych, w których na platformie aukcyjnej nie zaplanowano żadnych aukcji, cena certyfikatów CBAM jest równa średniej cen zamknięcia uprawnień w ramach EU ETS w ostatnim tygodniu, w którym na platformie aukcyjnej odbywały się aukcje.

2. Komisja publikuje średnią cenę, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, na swojej stronie internetowej lub w inny odpowiedni sposób w pierwszym dniu roboczym kolejnego tygodnia kalendarzowego. Cena ta obowiązuje od pierwszego dnia roboczego następującego po jej opublikowaniu do pierwszego dnia roboczego kolejnego tygodnia kalendarzowego.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących stosowania przewidzianej w ust. 1 niniejszego artykułu metody obliczania średniej ceny certyfikatów CBAM oraz praktycznych ustaleń dotyczących publikacji tej ceny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

Artykuł 22

Przekazanie do umorzenia certyfikatów CBAM

1. Do dnia 31 maja każdego roku, a po raz pierwszy w roku 2027 na rok 2026, upoważniony zgłaszający CBAM przekazuje do umorzenia za pośrednictwem rejestru CBAM certyfikaty CBAM w liczbie odpowiadającej emisjom wbudowanym zadeklarowanym zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. c) i zweryfikowanym zgodnie z art. 8 za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym dokonuje się umorzenia. Komisja usuwa z rejestru CBAM certyfikaty CBAM przekazane do umorzenia. Upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby na jego rachunku w rejestrze CBAM była dostępna wymagana liczba certyfikatów CBAM.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii (Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1).

2. Upoważniony zgłaszający CBAM zapewnia, aby liczba certyfikatów CBAM na jego rachunku w rejestrze CBAM na koniec każdego kwartału odpowiadała co najmniej 80 % emisji wbudowanych, których poziom określa się na podstawie wartości domyślnych z zastosowaniem metod określonych w załączniku IV, z uwzględnieniem wszystkich towarów przywiezionych przez niego od początku roku kalendarzowego.

3. Jeżeli Komisja stwierdzi, że liczba certyfikatów CBAM na rachunku upoważnionego zgłaszającego CBAM jest niezgodna z liczbą wynikającą z obowiązków określonych w ust. 2, powiadamia o tym, za pośrednictwem rejestru CBAM, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę upoważniony zgłaszający CBAM.

Właściwy organ powiadamia upoważnionego zgłaszającego CBAM o potrzebie zapewnienia wystarczającej liczby certyfikatów CBAM na jego rachunku w terminie jednego miesiąca od takiego powiadomienia.

Właściwy organ rejestruje w rejestrze CBAM powiadomienie skierowane do upoważnionego zgłaszającego CBAM i jego odpowiedź.

Artykuł 23

Odkup certyfikatów CBAM

1. Na odpowiedni wniosek upoważnionego zgłaszającego CBAM państwo członkowskie, w którym ma on siedzibę, odkupuje nadwyżkowe certyfikaty CBAM pozostałe na rachunku zgłaszającego w rejestrze CBAM po przekazaniu certyfikatów do umorzenia zgodnie z art. 22.

Komisja odkupuje nadwyżkowe certyfikaty CBAM za pośrednictwem wspólnej centralnej platformy, o której mowa w art. 20, w imieniu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę upoważniony zgłaszający CBAM. Upoważniony zgłaszający CBAM składa wniosek o odkup do dnia 30 czerwca każdego roku, w którym przekazał do umorzenia certyfikaty CBAM.

2. Liczbę certyfikatów podlegających odkupowi, o którym mowa w ust. 1, ogranicza się do jednej trzeciej całkowitej liczby certyfikatów CBAM zakupionych przez upoważnionego zgłaszającego CBAM w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Cena odkupu każdego certyfikatu CBAM jest równa cenie zapłaconej przez upoważnionego zgłaszającego CBAM za dany certyfikat w czasie zakupu.

Artykuł 24

Anulowanie certyfikatów CBAM

W dniu 1 lipca każdego roku Komisja anuluje certyfikaty CBAM, które zakupiono w roku przed poprzednim rokiem kalendarzowym i które pozostają w rejestrze CBAM na rachunku upoważnionego zgłaszającego CBAM. Te certyfikaty CBAM są anulowane bez rekompensaty.

W przypadku gdy liczba certyfikatów CBAM, które mają zostać przekazane do umorzenia, jest kwestionowana w toczącym się sporze w państwie członkowskim, Komisja zawiesza anulowanie certyfikatów CBAM w zakresie odpowiadającym spornej liczbie. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym upoważniony zgłaszający CBAM ma siedzibę, niezwłocznie przekazuje Komisji istotne informacje.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRZYWOZU TOWARÓW

Artykuł 25

Przepisy mające zastosowanie do przywozu towarów

1. Organy celne nie zezwalają na przywóz towarów przez inną osobę niż upoważniony zgłaszający CBAM.
2. Organy celne okresowo i w sposób zautomatyzowany, w szczególności za pomocą mechanizmu nadzoru ustanowionego na podstawie art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, przekazują Komisji szczegółowe informacje na temat towarów zgłoszonych do celów przywozu. Informacje te obejmują numer EORI i numer rachunku CBAM upoważnionego zgłaszającego CBAM, ośmiocyfrowy kod CN towarów, ilość, państwo pochodzenia, datę zgłoszenia celnego i procedurę celną.
3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym upoważniony zgłaszający CBAM ma siedzibę, i – w przypadku każdego zgłaszającego CBAM – sprawdza te informacje z danymi w rejestrze CBAM zgodnie z art. 14.
4. Organy celne mogą przekazać Komisji i właściwemu organowi państwa członkowskiego, który przyznał status upoważnionego zgłaszającego CBAM – zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 – informacje poufne uzyskane przez organy celne podczas wykonywania przez nie swoich obowiązków lub dostarczone organom celnym na zasadzie poufności.
5. Rozporządzenie (WE) nr 515/97 ma odpowiednie zastosowanie do niniejszego rozporządzenia.
6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych określających zakres informacji oraz częstotliwość, harmonogram i środki przekazywania tych informacji na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmują się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

EGZEKWOWANIE PRZEPISÓW

Artykuł 26

Kary

1. Upoważniony zgłaszający CBAM, który do dnia 31 maja każdego roku nie przekaze do umorzenia certyfikatów CBAM w liczbie odpowiadającej emisjom wbudowanym w towary przywiezione w poprzednim roku kalendarzowym, podlega karze pieniężnej. Kara ta odpowiada karze za przekroczenie emisji określonej w art. 16 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE i powiększonej zgodnie z art. 16 ust. 4 tej dyrektywy, mającej zastosowanie w roku przywozu towarów. Ta kara ma zastosowanie do każdego certyfikatu CBAM, którego upoważniony zgłaszający CBAM nie przekazał do umorzenia.
2. Jeżeli osoba inna niż upoważniony zgłaszający CBAM wprowadza towary na obszar celny Unii bez dopełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, osoba ta podlega karze pieniężnej. Kara ta powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca i – w zależności szczególnie od czasu trwania, wagi, zakresu, umyślnego charakteru i powtórzenia takiego niedopełnienia obowiązków, a także stopnia współpracy takiej osoby z właściwym organem – wynosi od trzykrotności do pięciokrotności kary, o której mowa w ust. 1, mającej zastosowanie w roku wprowadzenia towarów, w odniesieniu do każdego certyfikatu CBAM, którego taka osoba nie przekazała do umorzenia.
3. Uiszczenie kary nie zwalnia upoważnionego zgłaszającego CBAM z obowiązku przekazania do umorzenia pozostałej liczby certyfikatów CBAM w danym roku.

4. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, w tym w świetle wstępnych obliczeń dokonanych przez Komisję zgodnie z art. 19, że upoważniony zgłaszający CBAM nie spełnił obowiązku przekazania do umorzenia certyfikatów CBAM, jak określono w ust. 1 niniejszego artykułu, lub że dana osoba wprowadziła towary na obszar celny Unii bez dopełnienia obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, jak określono w ust. 2 niniejszego artykułu, właściwy organ nakłada karę na podstawie ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, stosownie do przypadku. W tym celu właściwy organ powiadamia upoważnionego zgłaszającego CBAM lub, w przypadku gdy zastosowanie ma ust. 2 niniejszego artykułu, daną osobę:

- a) o tym, że właściwy organ uznał, iż ten upoważniony zgłaszający CBAM lub dana osoba, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nie dopełnili obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;
- b) o powodach sformułowania takiego wniosku;
- c) o kwocie kary nałożonej na danego upoważnionego zgłaszającego CBAM lub daną osobę, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
- d) o dacie, od której kara zostaje nałożona;
- e) o czynnościach, jakie upoważniony zgłaszający CBAM lub osoba, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, mają podjąć w celu zapłaty kary; oraz
- f) o prawie upoważnionego zgłaszającego CBAM lub osoby, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, do odwołania.

5. Jeżeli kara nie została zapłacona w terminie, o którym mowa w ust. 4 lit. d), właściwy organ zabezpiecza zapłatę tej kary wszelkimi środkami, jakimi dysponuje na mocy prawa krajowego danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie informują Komisję o decyzjach w sprawie kar, o których mowa w ust. 1 i 2, i rejestrują w rejestrze CBAM płatność końcową, o której mowa w ust. 5.

Artykuł 27

Obchodzenie przepisów

1. Komisja podejmuje działania zgodnie z niniejszym artykułem, w oparciu o odpowiednie i obiektywne dane, by przeciwdziałać praktykom obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Praktyki obchodzenia przepisów definiuje się jako zmianę struktury handlu towarami, która wynika z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, innych niż unikanie, całkowicie lub częściowo, obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu. Taka praktyka, proces lub praca mogą obejmować między innymi:

- a) nieznaczną modyfikację danych towarów w celu objęcia ich kodami CN, które nie są wymienione w załączniku I, z wyjątkiem sytuacji, gdy modyfikacja zmienia ich zasadnicze właściwości;
- b) sztuczny podział dostaw na przesyłki, których wartość rzeczywista nie przekracza progu, o którym mowa w art. 2 ust. 3.

3. Komisja prowadzi stały monitoring sytuacji na poziomie Unii w celu zidentyfikowania praktyk obchodzenia przepisów, w tym w drodze nadzoru rynku i w oparciu o odpowiednie źródła informacji, uwzględniając informacje i sprawozdania przedkładane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego.

4. Państwo członkowskie lub podmiot odczuwający skutki którejkolwiek sytuacji, o których mowa w ust. 2, lub odnoszący korzyści w związku z takimi sytuacjami może powiadomić Komisję, jeżeli ma do czynienia z praktykami obchodzenia przepisów. Komisję mogą również powiadomić zainteresowane podmioty inne niż podmioty bezpośrednio odczuwające skutki lub odnoszące korzyści, takie jak organizacje zajmujące się ochroną środowiska i organizacje pozarządowe, które znajdują konkretne dowody na praktyki obchodzenia przepisów.

5. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 4, podaje się uzasadnienie jego złożenia oraz odpowiednie dane i statystyki potwierdzające zarzut obchodzenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Komisja wszczyna dochodzenie dotyczące zarzutu obchodzenia przepisów po powiadomieniu przez państwo członkowskie, albo przez podmiot odczuwający skutki lub odnoszący korzyści lub inny zainteresowany podmiot, o ile takie powiadomienie spełnia wymogi, o których mowa w niniejszym ustępie, lub jeżeli Komisja sama uzna, że takie dochodzenie jest konieczne. W prowadzeniu dochodzenia Komisję mogą wspierać właściwe organy i organy celne. Komisja kończy dochodzenie w terminie dziewięciu miesięcy od daty otrzymania powiadomienia. W przypadku wszczęcia dochodzenia Komisja powiadamia wszystkie właściwe organy.

6. Jeżeli Komisja – biorąc pod uwagę odpowiednie dane, sprawozdania i statystyki, w tym te przekazane przez organy celne – ma wystarczające powody, aby sądzić, że w co najmniej jednym państwie członkowskim występują okoliczności, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, i wpisują się one w pewien utrwalony schemat, wówczas jest ona upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 28, by zmienić wykaz towarów w załączniku I przez dodanie odpowiednich, nieznacznie zmodyfikowanych produktów, o których mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, do celów przeciwdziałania obchodzeniu przepisów.

ROZDZIAŁ VII

WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENÍ I PROCEDURA KOMITETOWA

Artykuł 28

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 10, art. 2 ust. 11, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 6 i art. 27 ust. 6, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 maja 2023 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 10, art. 2 ust. 11, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 6 i art. 27 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę.
4. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
5. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
6. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
7. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 10, art. 2 ust. 11, art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 6 i art. 27 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 29***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga Komitet ds. CBAM. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VIII

SPRAWOZDAWCZOŚĆ I PRZEGLĄD*Artykuł 30***Przeгляд i sprawozdawczość prowadzone przez Komisję**

1. Komisja – po konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami – gromadzi niezbędne informacje do celów rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, jak wskazano w ust. 2 lit. a) i zgodnie z tym przepisem, oraz opracowania metod obliczania emisji wbudowanych na podstawie metod odnoszących się do śladu środowiskowego.
2. Przed zakończeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 32, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera ocenę:

- a) możliwości rozszerzenia zakresu stosowania o:
  - (i) wbudowane emisje pośrednie związane z towarami wymienionymi w załączniku II;
  - (ii) emisje wbudowane związane z transportem towarów wymienionych w załączniku I i usługami transportowymi;
  - (iii) towary, w przypadku których istnieje ryzyko ucieczki emisji, inne niż wymienione w załączniku I, w szczególności organiczne chemikalia i polimery;
  - (iv) inne materiały wsadowe (prekursory) dla towarów wymienionych w załączniku I;
- b) kryteriów stosowanych do identyfikacji towarów, które mają zostać włączone do wykazu w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, w oparciu o sektory narażone na ryzyko ucieczki emisji określone zgodnie z art. 10b dyrektywy 2003/87/WE; ocenie tej towarzyszy kończący się w 2030 r. harmonogram stopniowego włączania tych towarów w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, który uwzględnia w szczególności poziom ryzyka ucieczki ich emisji;
- c) wymogów technicznych dotyczących obliczania emisji wbudowanych związanych z innymi towarami, które mają zostać włączone do wykazu w załączniku I;
- d) postępów poczynionych w międzynarodowych dyskusjach na temat działań w dziedzinie klimatu;
- e) systemu zarządzania, w tym kosztów administracyjnych;
- f) wpływu niniejszego rozporządzenia na towary wymienione w załączniku I przywożone z krajów rozwijających się, mające szczególne znaczenie dla krajów najsłabiej rozwiniętych, wskazanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych, a także na skutki udzielanej pomocy technicznej;
- g) metodykę obliczania emisji pośrednich zgodnie z art. 7 ust. 7 i pkt 4.3 załącznika IV.

3. Co najmniej rok przed zakończeniem okresu przejściowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie określające produkty znajdujące się na dalszych etapach łańcucha wartości towarów wymienionych w załączniku I, w odniesieniu do których zaleca rozważenie włączenia ich w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja opracowuje w odpowiednim czasie metodykę, która powinna opierać się na znaczeniu pod względem skumulowanych emisji gazów cieplarnianych i ryzyka ucieczki emisji.

4. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 2 i 3, dołącza się przed końcem okresu przejściowego, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy obejmujący szczegółową ocenę skutków, w szczególności w celu rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na podstawie wniosków wyciągniętych w tych sprawozdaniach.

5. Co dwa lata począwszy od końca okresu przejściowego, w ramach rocznego sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady przedstawianego na podstawie art. 10 ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, Komisja ocenia skuteczność CBAM w odniesieniu do ryzyka ucieczki emisji w przypadku towarów produkowanych w Unii z przeznaczeniem na wywóz do państw trzecich, które nie stosują EU ETS ani podobnego mechanizmu wprowadzania opłat emisyjnych. Sprawozdanie to powinno w szczególności obejmować ocenę rozwoju wywozu z Unii w sektorach CBAM i zmian dotyczących przepływów handlowych i emisji wbudowanych związanych z tymi towarami na rynku globalnym. Jeżeli w sprawozdaniu stwierdza się, że istnieje ryzyko ucieczki emisji w przypadku towarów produkowanych w Unii z przeznaczeniem na wywóz do państw trzecich, które nie stosują EU ETS lub podobnego mechanizmu wprowadzania opłat emisyjnych, Komisja w stosownych przypadkach przedstawia wniosek ustawodawczy służący wyeliminowaniu tego ryzyka w sposób zgodny z przepisami Światowej Organizacji Handlu i uwzględniający obniżenie emisyjności instalacji w Unii.

6. Komisja monitoruje funkcjonowanie CBAM w celu oceny skutków i ewentualnych zmian w jego stosowaniu.

Do dnia 1 stycznia 2028 r., a następnie co dwa lata, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia i funkcjonowania CBAM. Sprawozdanie to zawiera co najmniej następujące elementy:

a) ocenę wpływu CBAM na:

- (i) ucieczkę emisji, w tym w odniesieniu do wywozu;
- (ii) objęte sektory;
- (iii) rynek wewnętrzny, skutki gospodarcze i terytorialne w całej Unii;
- (iv) inflację i cenę towarów;
- (v) sektory przemysłu wykorzystujące towary wymienione w załączniku I;
- (vi) handel międzynarodowy, w tym przesuwanie zasobów; oraz
- (vii) kraje najsłabiej rozwinięte;

b) ocenę:

- (i) systemu zarządzania, w tym ocenę wdrażania i administrowania upoważnieniami zgłaszających CBAM przez państwa członkowskie;
- (ii) zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia;
- (iii) praktyk obchodzenia przepisów;
- (iv) stosowania kar w państwach członkowskich;

c) wyników dochodzeń i nałożonych kar;

d) zagregowanych informacji na temat intensywności emisji związanych z różnymi towarami wymienionymi w załączniku I w każdym z państw pochodzenia.

7. W przypadku wystąpienia nieprzewidywalnego, wyjątkowego i niesporokowanego zdarzenia poza kontrolą co najmniej jednego państwa trzeciego objętego CBAM, które to zdarzenie ma destrukcyjne skutki dla infrastruktury gospodarczej i przemysłowej takiego państwa lub państw, Komisja ocenia sytuację i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w stosownych przypadkach towarzyszy wniosek ustawodawczy, w celu zmiany niniejszego rozporządzenia, tak aby określić niezbędne środki tymczasowe służące zaradzeniu tym wyjątkowym okolicznościom.

8. Od końca okresu przejściowego, o którym mowa w art. 32 niniejszego rozporządzenia, w ramach rocznych sprawozdań zgodnie z art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 ⁽²⁷⁾ Komisja ocenia sposób, w jaki finansowanie na podstawie tego rozporządzenia przyczyniło się do obniżenia emisyjności przemysłu wytwórczego w krajach najsłabiej rozwiniętych, oraz przedstawia sprawozdanie na ten temat.

ROZDZIAŁ IX

KOORDYNACJA Z PRYZDZIELANIEM BEZPŁATNYCH UPRAWNIENÍ W RAMACH EU ETS

Artykuł 31

Przydział bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS a obowiązek przekazania do umorzenia certyfikatów CBAM

1. Certyfikaty CBAM przekazane do umorzenia zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia podlegają korekcie odzwierciedlającej stopień, w jakim uprawnienia w ramach EU ETS są przydzielane bezpłatnie zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE instalacjom służącym do produkcji, na terytorium Unii, towarów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych określających szczegółowe zasady obliczania korekty, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Takie szczegółowe zasady opracowuje się poprzez odniesienie do zasad stosowanych w EU ETS w przypadku przydziału bezpłatnych uprawnień instalacjom produkującym, na terytorium Unii, towary wymienione w załączniku I, z uwzględnieniem różnych wskaźników stosowanych w EU ETS do przydziału bezpłatnych uprawnień w celu połączenia tych wskaźników w odpowiednie wartości dla danych towarów oraz z uwzględnieniem odpowiednich materiałów wsadowych (prekursorów). Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 32

Zakres okresu przejściowego

W okresie przejściowym od dnia 1 października 2023 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. obowiązki importera wynikające z niniejszego rozporządzenia ograniczają się do obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 33, 34 i 35 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli importer ma siedzibę w państwie członkowskim i wyznacza pośredniego przedstawiciela celnego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, a pośredni przedstawiciel celny wyrazi na to zgodę, obowiązki sprawozdawcze mają zastosowanie do takiego pośredniego przedstawiciela celnego. Jeżeli importer nie ma siedziby w państwie członkowskim, obowiązki sprawozdawcze spoczywają na pośrednim przedstawicielu celnym.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

*Artykuł 33***Przywóz towarów**

1. Organy celne informują importera lub, w sytuacjach objętych art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego o obowiązku sprawozdawczym, o którym mowa w art. 35, najpóźniej w momencie dopuszczenia towarów do obrotu.
2. Organy celne okresowo i automatycznie, w szczególności za pomocą mechanizmu nadzoru ustanowionego na podstawie art. 56 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, lub za pomocą elektronicznych środków transmisji danych, przekazują Komisji informacje dotyczące towarów przywożonych, w tym produktów przetworzonych powstałych w wyniku procedury uszlachetniania biernego. Takie informacje obejmują numer EORI zgłaszającego i importera, ośmiocyfrowy kod CN, ilość, państwo pochodzenia, datę zgłoszenia celnego i procedurę celną.
3. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2, właściwym organom państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę zgłaszający, a w stosownych przypadkach importer.

*Artykuł 34***Obowiązek sprawozdawczy w przypadku określonych procedur celnych**

1. W przypadku przywozu produktów przetworzonych powstałych w wyniku procedury uszlachetniania czynnego, o której mowa w art. 256 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 35 niniejszego rozporządzenia, obejmuje informacje o towarach objętych procedurą uszlachetniania czynnego, z których powstały przywożone towary przetworzone, nawet jeżeli dane produkty przetworzone nie są wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. Ustęp ten ma również zastosowanie w przypadku, gdy produkty przetworzone powstałe w wyniku procedury uszlachetniania czynnego są towarami powracającymi, o których mowa w art. 205 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
2. Obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 35 niniejszego rozporządzenia, nie dotyczy przywozu:
  - a) produktów przetworzonych powstałych w wyniku procedury uszlachetniania biernego, o której mowa w art. 259 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
  - b) towarów kwalifikujących się jako towary powracające zgodnie z art. 203 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

*Artykuł 35***Obowiązek sprawozdawczy**

1. Każdy importer lub, w sytuacjach objętych art. 32, pośredni przedstawiciel celny, który dokonał przywozu towarów w danym kwartale roku kalendarzowego, składa Komisji sprawozdanie za ten kwartał („sprawozdanie CBAM”) zawierające informacje o towarach przywiezionych w tym kwartale, nie później niż jeden miesiąc po zakończeniu tego kwartału.
2. Sprawozdanie CBAM zawiera następujące informacje:
  - a) całkowitą ilość każdego rodzaju towarów, wyrażoną w megawatogodzinach w przypadku energii elektrycznej i w tonach w przypadku innych towarów, określoną dla każdej instalacji wytwarzającej towary w państwie pochodzenia;
  - b) rzeczywisty całkowity poziom emisji wbudowanych, wyrażony w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na megawatogodzinę energii elektrycznej lub – w przypadku innych towarów – w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę każdego rodzaju towarów, obliczony zgodnie z metodą określoną w załączniku IV;
  - c) całkowite emisje pośrednie obliczone zgodnie z aktem wykonawczym, o którym mowa w ust. 7;
  - d) opłatę emisyjną należną w państwie pochodzenia za emisje wbudowane w towary przywożone, z uwzględnieniem rabatów lub innej dostępnej formy rekompensaty.

3. Komisja okresowo przekazuje odpowiednim właściwym organom wykaz tych importerów lub pośrednich przedstawicieli celnych mających siedzibę w państwie członkowskim, w odniesieniu do których ma powody sądzić, że nie dopełnili obowiązku przedłożenia sprawozdania CBAM zgodnie z ust. 1, wraz z odpowiednimi uzasadnieniami.

4. Jeżeli Komisja uzna, że sprawozdanie CBAM jest niekompletne lub nieprawidłowe, przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę importer lub, w sytuacjach objętych art. 32, pośredni przedstawiciel celny, dodatkowe informacje, które uważa za niezbędne do uzupełnienia lub skorygowania tego sprawozdania. Informacje takie przekazuje się w celach orientacyjnych i bez uszczerbku dla ostatecznej oceny przez ten właściwy organ. Ten właściwy organ wszczyna procedurę korekty i powiadamia importera lub, w sytuacjach objętych art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego o dodatkowych informacjach niezbędnych do skorygowania tego sprawozdania. W stosownych przypadkach ten importer lub pośredni przedstawiciel celny składa poprawione sprawozdanie zainteresowanemu właściwemu organowi i Komisji.

5. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, wszczyna procedurę korekty, w tym z uwzględnieniem informacji otrzymanych zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, i stwierdza, że importer lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredni przedstawiciel celny nie podjął niezbędnych kroków w celu skorygowania sprawozdania CBAM, lub jeżeli zainteresowany właściwy organ stwierdzi, w tym z uwzględnieniem informacji otrzymanych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, że importer lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredni przedstawiciel celny nie dopełnił obowiązku przedłożenia sprawozdania CBAM zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, ten właściwy organ nakłada na importera lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego skuteczną, proporcjonalną i odstraszącą karę. W tym celu właściwy organ powiadamia importera lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego i informuje Komisję:

- a) o uznaniu, że importer lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredni przedstawiciel celny nie dopełnił obowiązku przedłożenia sprawozdania za dany kwartał lub nie podjął niezbędnych kroków w celu skorygowania sprawozdania, wraz z uzasadnieniem;
- b) o kwocie kary nałożonej na importera lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego;
- c) o dacie, od której kara zostaje nałożona;
- d) o czynnościach, jakie importer lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredni przedstawiciel celny ma podjąć w celu zapłaty kary; oraz
- e) o prawie importera lub, w odpowiednim przypadku zgodnie z art. 32, pośredniego przedstawiciela celnego do odwołania.

6. Jeżeli właściwy organ, po otrzymaniu informacji od Komisji na podstawie niniejszego artykułu, postanowi nie podejmować działań, informuje o tym odpowiednio Komisję.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych dotyczących:

- a) informacji zgłaszanych w sprawozdaniu, środków i formatu tego sprawozdania, w tym szczegółowych informacji w podziale na państwa pochodzenia i rodzaje towarów na poparcie łącznych kwot, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), oraz przykładów odpowiednich rabatów lub innych dostępnych form rekompensaty, o których mowa w ust. 2 lit. d);
- b) orientacyjnego zakresu kar, które mają być nałożone zgodnie z ust. 5, oraz kryteriów, które należy uwzględnić przy określaniu rzeczywistej kwoty, w tym wagi i czasu trwania nieprzedłożenia sprawozdania;
- c) szczegółowych zasad przeliczania średniej rocznej należnej opłaty emisyjnej, o której mowa w ust. 2 lit. d), wyrażonej w walucie obcej, na euro po średnim rocznym kursie wymiany;

- d) szczegółowych zasad dotyczących elementów metod obliczeniowych określonych w załączniku IV, w tym w zakresie określania granic systemowych procesów produkcji, współczynników emisji, ustalanych dla konkretnych instalacji wartości rzeczywistych emisji oraz ich odpowiedniego stosowania w odniesieniu do poszczególnych towarów, a także określania metod zapewnienia wiarygodności danych, w tym poziomu szczegółowości; oraz
- e) środków i formatu wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie emisji pośrednich związanych z towarami przywożonymi; format ten powinien obejmować ilość energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów wymienionych w załączniku I, a także państwo pochodzenia, źródło wytwarzania i współczynniki emisji związane z tą energią elektryczną.

Te akty wykonawcze są przyjmowane zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 29 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Mają one zastosowanie do przywożonych towarów w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 32 niniejszego rozporządzenia, i opierają się na obowiązujących przepisach dotyczących instalacji objętych zakresem stosowania dyrektywy 2003/87/WE.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 36

W wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2023 r. Jednak:
  - a) art. 5, 10, 14, 16 i 17 stosuje się od dnia 31 grudnia 2024 r.;
  - b) art. 2 ust. 2 oraz art. 4, 6–9, 15 i 19, art. 20 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 21–27 i 31 stosuje się od dnia 1 stycznia 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 10 maja 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz towarów i gazów cieplarnianych

1. Do celów identyfikacji towarów niniejsze rozporządzenie stosuje się do towarów objętych kodami Nomenklatury Scałonej (zwanej dalej „CN”) określonymi w poniższej tabeli. Kody CN są kodami z rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia gazy cieplarniane odnoszące się do towarów, o których mowa w pkt 1, to gazy cieplarniane określone w poniższej tabeli dla danych towarów.

Cement

Kod CN	Gaz cieplarniany
2507 00 80 – Pozostałe gliny kaolinowe	Dwutlenek węgla
2523 10 00 – Klinkier cementowy	Dwutlenek węgla
2523 21 00 – Biały cement portlandzki, nawet sztucznie barwiony	Dwutlenek węgla
2523 29 00 – Pozostały cement portlandzki	Dwutlenek węgla
2523 30 00 – Cement glinowy	Dwutlenek węgla
2523 90 00 – Pozostałe cementy hydrauliczne	Dwutlenek węgla

Energia elektryczna

Kod CN	Gaz cieplarniany
2716 00 00 – Energia elektryczna	Dwutlenek węgla

Nawozy

Kod CN	Gaz cieplarniany
2808 00 00 – Kwas azotowy; mieszaniny nitrujące	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
2814 – Amoniak, bezwodny lub w roztworze wodnym	Dwutlenek węgla
2834 21 00 – Azotany potasu	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
3102 – Nawozy mineralne lub chemiczne, azotowe	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu
3105 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa lub trzy z pierwiastków nawozowych: azot, fosfor i potas; pozostałe nawozy; towary niniejszego działu w tabletkach lub podobnych postaciach, lub w opakowaniach o masie brutto nieprzekraczającej 10 kg z wyjątkiem: 3105 60 00 – Nawozy mineralne lub chemiczne, zawierające dwa pierwiastki nawozowe: fosfor i potas	Dwutlenek węgla i podtlenek azotu

Żeliwo i stal

Kod CN	Gaz cieplarniany
72 – Żeliwo i stal z wyjątkiem: 7202 2 – Żelazokrzem 7202 30 00 – Żelazokrzemomangan 7202 50 00 – Żelazokrzemochrom 7202 70 00 – Żelazomolibden 7202 80 00 – Żelazowolfram i żelazokrzemowolfram 7202 91 00 – Żelazotytan i żelazokrzemotytan 7202 92 00 – Żelazowanad 7202 93 00 – Żelazoniob 7202 99 – Pozostałe: 7202 99 10 – Żelazofosfor 7202 99 30 – Żelazokrzemomagnez 7202 99 80 – Pozostałe 7204 – Odpady i złom żeliwa i stali; wlewki do przetopienia z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
2601 12 00 – Aglomerowane rudy i koncentraty żelaza, inne niż wyprażone piryty żelazowe	Dwutlenek węgla
7301 – Ścianka szczelna z żeliwa lub stali, nawet drażona, tłoczona lub wykonana z połączonych elementów; spawane, zgrzewane kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7302 – Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych, z żeliwa lub stali: szyny, odbojnice i szyny zębate, iglice zwrotnicowe, krzyżownice, pręty zwrotnicowe i pozostałe elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkładki szynowe, łapki mocujące, płyty podstawowe, ciągnia i pozostałe elementy przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn	Dwutlenek węgla
7303 00 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa	Dwutlenek węgla
7304 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali.	Dwutlenek węgla
7305 – Pozostałe rury i przewody rurowe (na przykład spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane), o przekroju poprzecznym w kształcie koła, których zewnętrzna średnica przekracza 406,4 mm, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7306 – Pozostałe rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa lub stali (na przykład z otwartym szwem lub spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane)	Dwutlenek węgla
7307 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7308 – Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla

Kod CN	Gaz cieplarniany
7309 00 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7310 – Cysterny, beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7311 00 – Pojemniki na sprężony lub skroplony gaz, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7318 – Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) i podobne artykuły, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7326 – Pozostałe artykuły z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla

Aluminium

Kod CN	Gaz cieplarniany
7601 – Aluminium nieobrobione plastycznie	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7603 – Proszki i płatki aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7604 – Sztaby, pręty i kształtowniki, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7605 – Drut aluminiowy	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7606 – Blachy grube, cienkie oraz taśma, o grubości przekraczającej 0,2 mm, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7607 – Folia aluminiowa (nawet zadrukowana lub na podłożu z papieru, tekstury, tworzyw sztucznych lub podobnych materiałów podłożowych), o grubości (z wyłączeniem dowolnego podłoża) nieprzekraczającej 0,2 mm	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7608 – Rury i przewody rurowe, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7609 00 00 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7610 – Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części takich konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich i progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); płyty, pręty, kształtowniki, rury i temu podobne, z aluminium, przygotowane do stosowania w konstrukcjach	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7611 00 00 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki, z aluminium, na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności przekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory

Kod CN	Gaz cieplarniany
7612 – Beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki, z aluminium (włączając sztywne lub składane pojemniki rurowe), na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7613 00 00 – Pojemniki z aluminium na sprężony lub skroplony gaz	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7614 – Splotki, kable, taśmy plecione i temu podobne, z aluminium, nieizolowane elektrycznie	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7616 – Pozostałe artykuły z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory

Chemikalia

Kod CN	Gaz cieplarniany
2804 10 00 – Wodór	Dwutlenek węgla

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz towarów, w odniesieniu do których uwzględnione zostaną jedynie emisje bezpośrednie, zgodnie z art. 7 ust. 1

Żeliwo i stal

Kod CN	Gaz cieplarniany
72 – Żeliwo i stal z wyjątkiem: 7202 2 – Żelazokrzem 7202 30 00 – Żelazokrzemomangan 7202 50 00 – Żelazokrzemochrom 7202 70 00 – Żelazomolibden 7202 80 00 – Żelazowolfram i żelazokrzemowolfram 7202 91 00 – Żelazotytan i żelazokrzemotytan 7202 92 00 – Żelazowanad 7202 93 00 – Żelazoniob 7202 99 – Pozostałe: 7202 99 10 – Żelazofosfor 7202 99 30 – Żelazokrzemomagnez 7202 99 80 – Pozostałe 7204 – Odpady i złom żeliwa i stali; wlewki do przetopienia z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7301 – Ścianka szczelna z żeliwa lub stali, nawet drażona, tłoczona lub wykonana z połączonych elementów; spawane, zgrzewane kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7302 – Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych, z żeliwa lub stali: szyny, odbojnice i szyny zębate, iglice zwrotnicowe, krzyżownice, pręty zwrotnicowe i pozostałe elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkłady szynowe, łapki mocujące, płyty podstawowe, ciągnia i pozostałe elementy przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn	Dwutlenek węgla
7303 00 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa	Dwutlenek węgla
7304 – Rury, przewody rurowe i profile drażone, bez szwu, żelazne (inne niż żeliwne) lub ze stali.	Dwutlenek węgla
7305 – Pozostałe rury i przewody rurowe (na przykład spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane), o przekroju poprzecznym w kształcie koła, których zewnętrzna średnica przekracza 406,4 mm, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7306 – Pozostałe rury, przewody rurowe i profile drażone, z żeliwa lub stali (na przykład z otwartym szwem lub spawane, zgrzewane, nitowane lub podobnie zamykane)	Dwutlenek węgla
7307 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7308 – Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla

Kod CN	Gaz cieplarniany
7309 00 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności przekraczającej 300 l, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7310 – Cysterny, beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), z żeliwa lub stali, o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla
7311 00 – Pojemniki na sprężony lub skroplony gaz, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7318 – Wkręty, śruby, nakrętki, wkręty do podkładów, haki gwintowane, nity, zawlecзки, przetyczki, podkładki (włącznie z podkładkami sprężystymi) i podobne artykuły, z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla
7326 – Pozostałe artykuły z żeliwa lub stali	Dwutlenek węgla

Aluminium

Kod CN	Gaz cieplarniany
7601 – Aluminium nieobrobione plastycznie	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7603 – Proszki i płatki aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7604 – Sztaby, pręty i kształtowniki, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7605 – Drut aluminiowy	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7606 – Blachy grube, cienkie oraz taśma, o grubości przekraczającej 0,2 mm, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7607 – Folia aluminiowa (nawet zadrukowana lub na podłożu z papieru, tektury, tworzyw sztucznych lub podobnych materiałów podłożowych), o grubości (z wyłączeniem dowolnego podłoża) nieprzekraczającej 0,2 mm	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7608 – Rury i przewody rurowe, z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7609 00 00 – Łączniki rur lub przewodów rurowych (na przykład złączki nakrętne, kolanka, tuleje), z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7610 – Konstrukcje z aluminium (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części takich konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich i progi drzwiowe, balustrady, filary i kolumny); płyty, pręty, kształtowniki, rury i temu podobne, z aluminium, przygotowane do stosowania w konstrukcjach	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7611 00 00 – Zbiorniki, cysterny, kadzie i podobne pojemniki, z aluminium, na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności przekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory

Kod CN	Gaz cieplarniany
7612 – Beczki, bębny, puszki, skrzynki i podobne pojemniki, z aluminium (włączając sztywne lub składane pojemniki rurowe), na dowolny materiał (inny niż sprężony lub skroplony gaz), o pojemności nieprzekraczającej 300 litrów, nawet pokryte lub izolowane cieplnie, ale niewyposażone w urządzenia mechaniczne lub termiczne	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7613 00 00 – Pojemniki z aluminium na sprężony lub skroplony gaz	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7614 – Splotki, kable, taśmy plecione i temu podobne, z aluminium, nieizolowane elektrycznie	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory
7616 – Pozostałe artykuły z aluminium	Dwutlenek węgla i perfluorowęglowodory

Chemikalia

Kod CN	Gaz cieplarniany
2804 10 00 – Wodór	Dwutlenek węgla

ZAŁĄCZNIK III

Państwa trzecie i terytoria trzecie nieobjęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia do celów art. 2**1. PAŃSTWA TRZECIE I TERYTORIA TRZECIE NIEOBJĘTE ZAKRESEM STOSOWANIA NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA**

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do towarów pochodzących z następujących państw:

- Islandia
- Liechtenstein
- Norwegia
- Szwajcaria

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do towarów pochodzących z następujących terytoriów:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. PAŃSTWA TRZECIE I TERYTORIA TRZECIE NIEOBJĘTE ZAKRESEM STOSOWANIA NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU ENERGII ELEKTRYCZNEJ NA OBSZAR CELNY UNII

[Państwa trzecie i terytoria trzecie dodawane lub usuwane przez Komisję na podstawie art. 2 ust. 11.]

—

ZAŁĄCZNIK IV

Metody obliczania emisji wbudowanych do celów art. 7

1. DEFINICJE

Do celów niniejszego załącznika oraz załączników V i VI stosuje się następujące definicje:

- a) „towary proste” oznaczają towary wytworzone w procesie produkcji wymagającym wyłącznie materiałów wsadowych (prekursorów) i paliw o zerowej emisji wbudowanej;
- b) „towary złożone” oznaczają towary inne niż towary proste;
- c) „specyficzne emisje wbudowane” oznaczają emisje wbudowane z jednej tony towarów, wyrażone w tonach emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę towarów;
- d) „współczynnik emisji CO₂” oznacza średnią ważoną intensywności emisji CO₂ z wytwarzania energii elektrycznej z paliw kopalnych na danym obszarze geograficznym; współczynnik emisji CO₂ to wynik podziału danych o emisji CO₂ sektora elektrycznego przez produkcję energii elektrycznej brutto opartą na paliwach kopalnych na odpowiednim obszarze geograficznym; jest wyrażony w tonach CO₂ na megawatogodzinę;
- e) „współczynnik emisji dla energii elektrycznej” oznacza wartość domyślną, wyrażoną w ekwiwalencie CO₂, odzwierciedlającą intensywność emisji energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów;
- f) „umowa zakupu energii elektrycznej” oznacza umowę, na podstawie której dana osoba zgadza się na zakup energii elektrycznej bezpośrednio od producenta energii elektrycznej;
- g) „operator systemu przesyłowego” oznacza operatora zdefiniowanego w art. 2 pkt 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 ⁽¹⁾.

2. USTALENIE WIELKOŚCI RZECZYWISTYCH SPECYFICZNYCH EMISJI WBUDOWANYCH W PRZYPADKU TOWARÓW PROSTYCH

W celu ustalenia wielkości specyficznych rzeczywistych emisji wbudowanych związanych z towarami prostymi produkowanymi w danej instalacji uwzględnia się bezpośrednio i, w stosownych przypadkach, pośrednie emisje. W tym celu stosuje się następujący wzór:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

gdzie:

- SEE_g to specyficzne emisje wbudowane z towarów g, wyrażone w ekwiwalencie CO₂ na tonę;
- AttrEm_g to przypisane emisje z towarów g, a
- AL_g to poziom działalności związany z tymi towarami, czyli ilość towarów wyprodukowanych w danym okresie sprawozdawczym w danej instalacji.

„Przypisane emisje” oznaczają część emisji z instalacji w okresie sprawozdawczym, która jest spowodowana procesem produkcji, w wyniku którego powstają towary g, przy zastosowaniu granic systemowych danego procesu produkcyjnego określonych w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7. Przypisane emisje oblicza się za pomocą następującego wzoru:

$$AttrEm_g = DirEm + IndirEm$$

gdzie:

- DirEm to bezpośrednie emisje wynikające z procesu produkcji, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, w granicach systemowych, o których mowa w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 7 ust. 7, oraz

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (Dz.U. L 158 z 14.6.2019, s. 125).

IndirEm to pośrednie emisje wynikające z produkcji energii elektrycznej zużywanej w procesach produkcji towarów, wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, w granicach systemowych, o których mowa w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 7 ust. 7.

3. USTALENIE WIELKOŚCI RZECZYWISTYCH EMISJI WBUDOWANYCH W PRZYPADKU TOWARÓW ZŁOŻONYCH

W celu ustalenia poziomu specyficznych rzeczywistych emisji wbudowanych związanych z towarami złożonymi produkowanymi w danej instalacji stosuje się następujący wzór:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

gdzie:

AttrEm_g to przypisane emisje z towarów g;
 AL_g to poziom działalności związany z tymi towarami, czyli ilość towarów wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym w danej instalacji, natomiast
 EE_{ImpMat} to emisje wbudowane z materiałów wsadowych (prekursorów) wykorzystanych w procesie produkcji. Uwzględnia się wyłącznie materiały wsadowe (prekursory) wymienione jako istotne dla granic systemowych procesu produkcji, jak określono w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 7 ust. 7. Odpowiednie EE_{ImpMat} oblicza się w następujący sposób:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

gdzie:

M_i M_i to masa materiału wsadowego (prekursora) i wykorzystanego w procesie produkcji, a
 SEE_i SEE_i to specyficzne emisje wbudowane w odniesieniu do materiału wsadowego (prekursora) i. W przypadku SEE_i operator instalacji stosuje wartość emisji z instalacji, w której wyprodukowano materiał wsadowy (prekursor), pod warunkiem że można odpowiednio zmierzyć dane dotyczące tej instalacji.

4. USTALENIE WARTOŚCI DOMYŚLNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2 I 3

Do celów ustalenia wartości domyślnych, przy określaniu poziomu emisji wbudowanych stosuje się wyłącznie wartości rzeczywiste. W przypadku braku rzeczywistych danych można stosować wartości z literatury. Komisja opublikuje wytyczne dotyczące podejścia przyjętego w celu dokonania korekty w odniesieniu do gazów odlotowych lub gazów cieplarnianych wykorzystanych jako materiał wsadowy w procesie przed zebraniem danych wymaganych do ustalenia odpowiednich wartości domyślnych w odniesieniu do poszczególnych rodzajów towarów wymienionych w załączniku I. Wartości domyślne ustala się w oparciu o najlepsze dostępne dane. Najlepsze dostępne dane opierają się na wiarygodnych i publicznie dostępnych informacjach. Wartości domyślne są okresowo weryfikowane w drodze aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 7 na podstawie najbardziej aktualnych i wiarygodnych informacji, w tym na podstawie informacji dostarczonych przez państwo trzecie lub grupę państw trzecich.

4.1. Wartości domyślne, o których mowa w art. 7 ust. 2

Jeżeli upoważniony zgłaszający CBAM nie może odpowiednio ustalić rzeczywistych emisji, stosuje się wartości domyślne. Wartości te ustala się na poziomie średniej intensywności emisji dla każdego państwa wywozu i dla każdego z towarów wymienionych w załączniku I innych niż energia elektryczna, powiększonej o proporcjonalnie określony narzut. Wysokość tego narzutu określa się w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7 i ustala na odpowiednim poziomie, aby zapewnić integralność środowiskową CBAM, w oparciu o najbardziej aktualne i wiarygodne informacje, w tym na podstawie informacji zgromadzonych w okresie przejściowym. Jeżeli dla danego rodzaju towarów nie można zastosować wiarygodnych danych dotyczących państwa wywozu, wartości domyślne opierają się na średniej intensywności emisji z X % instalacji EU ETS o najgorszych wynikach w odniesieniu do tego rodzaju towarów. Wartość X określa się w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 7 ust. 7 i ustala na odpowiednim poziomie, aby zapewnić integralność środowiskową CBAM, w oparciu o najbardziej aktualne i wiarygodne informacje, w tym na podstawie informacji zgromadzonych w okresie przejściowym.

4.2. Wartości domyślne dla przywożonej energii elektrycznej, o których mowa w art. 7 ust. 3

Wartości domyślne dla importowanej energii elektrycznej określa się dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim na podstawie określonych wartości domyślnych zgodnie z pkt 4.2.1 lub, jeżeli wartości te nie są dostępne, na podstawie alternatywnych wartości domyślnych zgodnie z pkt 4.2.2.

W przypadku gdy energia elektryczna jest produkowana w państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie w państwie trzecim oraz gdy jest przesyłana w tranzycie przez państwa trzecie, grupy państw trzecich lub regiony w państwie trzecim, lub przez państwa członkowskie w celu jej przywozu do Unii, stosuje się wartości domyślne z państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim, w którym energia elektryczna została wyprodukowana.

4.2.1. Szczególne wartości domyślne dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim

Szczególne wartości domyślne ustala się na poziomie współczynnika emisji CO₂ w państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie w państwie trzecim w oparciu o najlepsze dane dostępne Komisji.

4.2.2. Alternatywne wartości domyślne

W przypadku gdy określona wartość domyślna nie jest dostępna dla państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim, alternatywną wartość domyślną dla energii elektrycznej ustala się na poziomie współczynnika emisji CO₂ w Unii.

W przypadku gdy można wykazać na podstawie wiarygodnych danych, że współczynnik emisji CO₂ w państwie trzecim, grupie państw trzecich lub regionie w państwie trzecim jest niższy niż szczególna wartość domyślna określona przez Komisję lub niższy niż współczynnik emisji CO₂ w Unii, dla tego państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim można wykorzystać alternatywną wartość domyślną opartą na tym współczynniku emisji CO₂.

4.3 Wartości domyślne dla pośrednich emisji wbudowanych

Wartości domyślne dla pośrednich emisji wbudowanych związanych z towarami wyprodukowanymi w państwie trzecim określa się na podstawie wartości domyślnej obliczonej na podstawie średniego współczynnika emisji z unijnej sieci elektroenergetycznej, współczynnika emisji z sieci elektroenergetycznej państwa pochodzenia albo współczynnika emisji CO₂ ze źródeł ustalających ceny w państwie pochodzenia energii elektrycznej wykorzystywanej do produkcji tego towaru.

W przypadku gdy państwo trzecie lub grupa państw trzecich wykaże przed Komisją na podstawie wiarygodnych danych, że średni współczynnik emisji koszyka energii elektrycznej lub współczynnik emisji CO₂ ze źródeł ustalających ceny w tym państwie trzecim lub tej grupie państw trzecich jest niższy niż wartość domyślna dla emisji pośrednich, dla tego państwa lub grupy państw ustanawia się alternatywną wartość domyślną opartą na tym średnim współczynniku emisji CO₂.

Nie później niż do dnia 30 czerwca 2025 r. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zgodnie z art. 7 ust. 7 w celu doprecyzowania, które metody obliczeń określone zgodnie z akapitem pierwszym mają zastosowanie do obliczania wartości domyślnych. W tym celu Komisja opiera się na najbardziej aktualnych i wiarygodnych danych, w tym na danych zgromadzonych w okresie przejściowym, jeżeli chodzi o ilość energii elektrycznej zużytej do produkcji towarów wymienionych w załączniku I, a także państwo pochodzenia, źródło wytwarzania i współczynniki emisji związane z tą energią elektryczną. Metodę obliczeniową określa się na podstawie najwłaściwszego sposobu osiągnięcia obu następujących kryteriów:

- zapobieganie ucieczce emisji;
- zapewnienie integralności środowiskowej CBAM.

5. WARUNKI STOSOWANIA RZECZYWISTYCH EMISJI WBUDOWANYCH ZWIĄZANYCH Z IMPORTOWANĄ ENERGIĄ ELEKTRYCZNĄ

Upoważniony zgłaszający CBAM może zastosować rzeczywiste emisje wbudowane zamiast wartości domyślnych do celów obliczeń, o których mowa w art. 7 ust. 3, jeżeli spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- a) ilość energii elektrycznej, w odniesieniu do której wnioskuje się o wykorzystanie rzeczywistych emisji wbudowanych, jest objęta umową zakupu energii elektrycznej między upoważnionym zgłaszającym CBAM a producentem energii elektrycznej mającym siedzibę w państwie trzecim;
- b) instalacja wytwarzająca energię elektryczną jest bezpośrednio podłączona do unijnego systemu przesyłowego albo można wykazać, że w momencie wywozu nie doszło do fizycznego przeciążenia sieci w żadnym punkcie sieci między tą instalacją a unijnym systemem przesyłowym;
- c) instalacja wytwarzająca energię elektryczną nie emituje więcej niż 550 gramów CO₂ pochodzącego z paliw kopalnych na kilowatogodzinę energii elektrycznej;
- d) ilość energii elektrycznej, w odniesieniu do której wystąpiono o zastosowanie rzeczywistych emisji wbudowanych, została ściśle przypisana do przydzielonej przepustowości połączeń wzajemnych przez wszystkich odpowiedzialnych operatorów systemów przesyłowych w państwie pochodzenia, państwie przeznaczenia oraz, w stosownych przypadkach, w każdym państwie tranzytu, a przypisana przepustowość i produkcja energii elektrycznej przez instalację odnoszą się do tego samego okresu, który nie może być dłuższy niż jedna godzina;
- e) spełnienie powyższych kryteriów zatwierdził akredytowany weryfikator, który otrzymuje sprawozdania okresowe przygotowywane co najmniej co miesiąc, których celem jest wykazanie, w jaki sposób spełnione są powyższe kryteria.

Skumulowaną ilość energii elektrycznej w ramach umowy zakupu energii elektrycznej i odpowiadające jej rzeczywiste emisje wbudowane wyłącza się z obliczania, odpowiednio, krajowego współczynnika emisji lub współczynnika emisji CO₂ stosowanych do obliczania pośrednich emisji wbudowanych związanych z towarami zgodnie z pkt 4.3 powyżej.

6. WARUNKI STOSOWANIA RZECZYWISTYCH EMISJI WBUDOWANYCH DLA EMISJI POŚREDNICH

Upoważniony zgłaszający CBAM może stosować rzeczywiste emisje wbudowane zamiast wartości domyślnych do obliczeń, o których mowa w art. 7 ust. 4, jeżeli jest w stanie wykazać bezpośredni związek techniczny między instalacją, w której produkowany jest przywożony towar, a źródłem wytwarzania energii elektrycznej lub jeżeli operator tej instalacji zawarł z producentem energii elektrycznej mającym siedzibę w państwie trzecim umowę na zakup ilości energii elektrycznej równoważną ilości, w odniesieniu do której wnioskuje się o zastosowanie określonej wartości.

7. DOSTOSOWANIE WARTOŚCI DOMYŚLNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2, W OPARCIU O CECHY DANEGO REGIONU

Wartości domyślne mogą być dostosowane do poszczególnych obszarów i regionów w państwach trzecich, w których dominują szczególne cechy pod względem obiektywnych czynników emisji. Jeżeli dostępne są dane dostosowane do tych szczególnych cech lokalnych i można określić bardziej ukierunkowane wartości domyślne, można stosować te wartości.

Jeżeli zgłaszający towary pochodzące z państwa trzeciego, grupy państw trzecich lub regionu w państwie trzecim mogą wykazać na podstawie wiarygodnych danych, że alternatywne dostosowanie wartości domyślnych dla danego regionu skutkuje uzyskaniem wartości niższych niż wartości domyślne określone przez Komisję, można zastosować takie wartości dostosowane dla danego regionu.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi dotyczące prowadzenia księgowości w odniesieniu do informacji wykorzystywanych do obliczania emisji wbudowanych do celów art. 7 ust. 5

1. MINIMALNY ZAKRES DANYCH, KTÓRE UPOWAŻNIONY ZGŁASZAJĄCY CBAM MA PRZECHOWYWAĆ W ODNIENIU DO TOWARÓW PRZYWOŻONYCH:
  1. Dane identyfikujące upoważnionego zgłaszającego CBAM:
    - a) imię i nazwisko lub nazwa;
    - b) numer rachunku CBAM.
  2. Dane dotyczące towarów przywożonych:
    - a) rodzaj i ilość każdego rodzaju towarów;
    - b) państwo pochodzenia;
    - c) rzeczywiste emisje lub wartości domyślne.
2. MINIMALNY ZAKRES DANYCH, KTÓRE UPOWAŻNIONY ZGŁASZAJĄCY CBAM MA PRZECHOWYWAĆ W ODNIENIU DO EMISJI WBUDOWANYCH ZWIĄZANYCH Z TOWARAMI PRZYWOŻONYMI, OKREŚLONYCH W OPARCIU O RZECZYWISTE EMISJE

Dla każdego rodzaju przywożonych towarów, w przypadku których emisje wbudowane określa się na podstawie rzeczywistych emisji, przechowuje się następujące dane dodatkowe:

  - a) wskazanie instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
  - b) dane kontaktowe operatora instalacji, w której towary zostały wyprodukowane;
  - c) sprawozdanie z weryfikacji określone w załączniku VI;
  - d) specyficzne emisje wbudowane związane z towarami.

ZAŁĄCZNIK VI

Zasady weryfikacji i treść sprawozdań z weryfikacji do celów art. 8**1. ZASADY WERYFIKACJI**

Zastosowanie mają następujące zasady:

- a) weryfikatorzy przeprowadzają weryfikacje z zachowaniem zawodowego sceptycyzmu;
- b) całkowite emisje wbudowane, które należy zgłosić w deklaracji CBAM, uznaje się za zweryfikowane tylko wtedy, gdy weryfikator stwierdzi z wystarczającą pewnością, że sprawozdanie z weryfikacji nie zawiera istotnych nieprawidłowości i istotnych niezgodności w zakresie obliczania emisji wbudowanych zgodnie z przepisami załącznika IV;
- c) wizyty weryfikatora w instalacjach są obowiązkowe, z wyjątkiem przypadków, gdy spełnione są szczególne kryteria odstąpienia od wizyty w instalacji;
- d) w celu ustalenia, czy nieprawidłowości lub niezgodności są istotne, weryfikator stosuje progi określone w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 8 ust. 3.

W przypadku parametrów, dla których nie określono takich progów, weryfikator stosuje ocenę ekspercką, aby stwierdzić, czy nieprawidłowości lub niezgodności, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami lub niezgodnościami, uzasadnione ich wielkością i charakterem, należy uznać za istotne.

2. TREŚĆ SPRAWOZDANIA Z WERYFIKACJI

Weryfikator przygotowuje sprawozdanie z weryfikacji, w którym określa emisje wbudowane związane z towarami i wszystkie kwestie istotne z punktu widzenia przeprowadzonych prac, i zawiera w nim co najmniej następujące informacje:

- a) wskazanie instalacji, w których towary zostały wyprodukowane;
- b) dane kontaktowe operatora instalacji, w których towary zostały wyprodukowane;
- c) wskazanie odpowiedniego okresu sprawozdawczego;
- d) imię i nazwisko oraz dane kontaktowe weryfikatora;
- e) numer akredytacji weryfikatora oraz nazwę jednostki akredytującej;
- f) datę wizyt w instalacjach, w stosownych przypadkach, lub powody nieprzeprowadzenia wizyty w instalacji;
- g) ilości każdego rodzaju zgłoszonych towarów wyprodukowanych w okresie sprawozdawczym;
- h) określenie ilościowe bezpośrednich emisji z instalacji w okresie sprawozdawczym;
- i) opis, w jaki sposób emisje z instalacji są przypisywane do różnych rodzajów towarów;
- j) dane ilościowe na temat towarów, emisji i przepływów energii elektrycznej niezwiązanych z tymi towarami;
- k) w przypadku towarów złożonych:
  - (i) ilości każdego wykorzystanego materiału wsadowego (prekursora);
  - (ii) specyficzne emisje wbudowane związane z każdym z użytych materiałów wsadowych (prekursorów);
  - (iii) w przypadku zastosowania rzeczywistych emisji: wskazanie instalacji, w których wyprodukowano materiał wsadowy (prekursora), oraz poziom rzeczywistych emisji pochodzących z produkcji tego materiału;

- l) oświadczenie weryfikatora potwierdzające, że uznaje on z wystarczającą pewnością, że sprawozdanie nie zawiera istotnych nieprawidłowości ani istotnych niezgodności w zakresie zasad dotyczących obliczania określonych w załączniku IV;
  - m) informacje o stwierdzonych i skorygowanych istotnych nieprawidłowościach;
  - n) informacje o stwierdzonych i skorygowanych istotnych niezgodnościach z zasadami dotyczącymi obliczania określonymi w załączniku IV.
-